

הקדמה מסידור הארוך

ברכת הלבנה היא בזו"ן דכללות החדש ולכן אחר **שבעת ימים** שכבר עברו כחב"ד חג"ת דכללות הו"א דאותו חדש דפרצוף הפנימי **ושם** מתחיל בנין הנוק' מאחורי הת"ת צריך לקדשה כדי להמשיך המוחין לחו"ב דכללות הנוק' והם השני כחות שצריך לכוין כ"ח דע"ב וכ"ח דכ"ג אחד בתחלה והוא כ"ח דס"ג ואחר בסוף הברכה והוא כ"ח דע"ב ובכונת הברכה בעצמה נמשכו כל כללות המוחין לזו"ן כנודע בסדר כונת הברכה אלא שהכונות האלו הם בזו"ן דכללות כל אותו החדש

ונודע כי כל בי"ע הם נקראים רגלי הנוק' ולכן צריך להמשיך ממוחין שנמשכו בזו"ן הארת המוחין לבי"ע, מכלים פנימיים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין ונרנח"י דנשמה לשלשה כלים חיצוני ואמצעי ופנימי דזו"ן דבי"ע דכריאה והו" **אשר** במאטרו ברא שחקים, ומכלים אמצעיים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין ונרנח"י דרוח לג' כלים האו"פ דזו"ן דבי"ע דיצירה והו" וברוח פיו כל צבאם ומכלים חיצוניים דזו"ן דאצילות נמשכים הארת המוחין והנרנח"י דנפש לג' כלים האו"פ דזו"ן דבי"ע דעשיה והו" חק וזמן נתן להם ע"ב מהארוך

אין לקדשה עד שיעברו עליה שבעה ימים **שלמים** מעת המולד שהם כנגד כחב"ד חג"ת עד שתגיע הארת השפע דכחב"ד חג"ת דז"א לכהר דנוקבא שבנגד תפארת דז"א

כן הוא בסידור הרש"ש ידוע שבזה נחלקו רוא"ה שהר"י ס"ל שאין מברכין ברה"ל עד שיעברו ג' ימים והביאו הבית יובב או"ח ס"י תכ"ו והב"ח הסכים לזה וכ' שכן נהגו הקדמונים לקדשה בסו"ש לאחר ג' ימים וכן הסכים הפר"ח וכ' שכן נהגו יעו"ש ועיין בלבוש ומש"ז מ"ש בזה ועיין בחיים שא"ל ח"א דצ"ד רע"א ובספר הברכיים לההיד"א ז"ל ונודע פסק מרן דאין מברכין עליה עד שיעברו עליה ז' ימים והוא מדברי הר"י גיקאטיליא שהובא בב"י אך לא נתבאר אי בעינן ז' שלמים או לא אמנם זה

יובן משורש דברי הר"י גיקאטיליא שהביאו הרב בית דוד ח"א סי'
 ק"יב וז"ל **שאלת** מה שנהגו בקצת מקומות לברך על הלבנה אחר
 שעברו עליה ג' ימים או יותר קודם שיעברו עליה ז' ימים **תשובה**
בודאי טועים הם והפסקנים שהורו להם כך הלכו חושך ולא אור כי
 הלבנה היא סוד דוד מלך ישראל חי וקיים וה"ס בת שבע ואין
 הברכה שורה עליה עד שיעברו עליה ז' ימים בסוד הכלה שאין
 פוחתין לה מו"ב ולפי"ז אין מברכין עליה עד שיעברו עליה ז' ימים
 ועד בכלל ובליל שמנה מברכין ומה שאמרו שמברכין במו"ש אין
 כונתם בין עברו ז' או לא ח"ו אלא אחר שעברו ז' עליה מצוה
 מן הטובחר לברך ולא לעכבה ולמה במו"ש להורות שהוא סוד
 הו' שבת ע"כ מ"ב ע"ש מהר"י גיקאטיליא, וזה לאפוקי מכנה"ג
 שכי' דאע"ג דמלישנא דגמרא [עיין חיים שא"ל דצ"ד] משמע עד
 שיעברו עליה ז' ימים שלמים מ"מ אם ליל מו"ש הוא ז' מברך
 דזה אינו עכ"ד הבי"ד, ו**כמזה** מבואר שדעת מרן ז' שלמים בעינן
 בכל גוונא כיון דעיקר דין מרן הוא מהר"י גיקאטיליא ועיין להגאון
 מהריט"א, בשלמי חגיגה דרל"ב אות ט"ו שכי' דפסק מרן בקצר
 ברעת הר"יג וכן דעת האר"י ז"ל מדבריו הזהר וכ"כ בשכנה"ג שכן
 המנהג בינינו יעו"ש, ו**אף** דבפרק היו בודקים, משמע דקודם ז'
 מברכין וכמו שהקשה מזה הפר"ח על מרן שאיך פסק כהר"יג
 שהוא נגד הש"ס כיעו"ש, מ"מ עיין בב"י או"ח סי' קמ"א בענין
 קריאת העולה בס"ת שכי' מאחר שלא נזכר זה בתלמוד בהדיא לא
 שבקינן דברי הזהר מפני דברי הפוסקים ע"כ, וכ"כ בב"י סס"י ל"א
 ועיין משאח בנימין סי' ט"ב, וא"כ בנ"ד אפשר דנהרדעי פליגי
 בהרתו, ומ"מ לא נחתו להכי אלא לגבול הזמן ועוד שהרדב"ז כתב
 שאם הקבלה חולקת עם הש"ס והוא חומרא אני נוהג כהמקובלים
 והביאו הש"צ שם וכי' דה"נ אין לברך עד שיעברו ז' ימים שלימים
 וכ"כ הרב חסד לאלפים אות ג' שאין לקדשה עד שיעברו ז' ימים
 שלמים מע"ל דוקא ואין להקדים אף במו"ש ע"כ וכ"כ החיד"א
 במו"ב סי' ז' אות קפ"ב והר"ח בס' בן איש חי פ' ויקרא אות
 כ"ג יעו"ש, **הזי הו"ת** בס' מגיד מישרים על שיר השירים
 [דמ"ז ע"ג] שהמגיד אמר למרן ז"ל דאין מברכין עד שיעבור ז'

ימים לפי שכחות החיצונים מתרסקין בכ"י חתאה בהתמרשותה ולכן צריך לעבור עליה ז' ימים רמו ל"ו ימי בראשית ועיי"ב הם נפרדים ממנה וכו' ואם היו מברכין ברה"ל קודם ז' ימים שעדין כחות החיצונים דבקים בה לא היה בנו כח להפרידם ונמצא שהיינו מיחדים אותה עם הספירות עליונות בעוד החיצונים דבקים בה והיינו מערבין קודש בחול עכר"ק

ובזמן יחרד לב כל חכם להזהר בזה לכל יכנס ח"ו בחשש הנז' ועיין בפתח עינים דע"ו סע"ב שכ' דהמנהג בק"ק בית אל כן ואין לשנות וכן בזמנינו ב"ה נתפשט בן בכמה ק"ק ספרד הע"י שבירושת"ו שאין מברכין הלבנה עד שיעברו ז' ימים שלמים והיע"א. ובמע"מו של דבר לכאורה י"ל דמטעם שחנין האלה הנז' סגו בשישה ימים ושליש דהנוק' מתחיל כתרר מחזה דז"א ז"היא סיום שי"א דת"ת; ואפ"ל שהבונה עד שיגיה כל אור הת"ת עד כ"ה כתרר ימן הירין הי"ד"י י"ד"ת יצ"ו יצ"ו הרה"ג זיהר"א ענתכו יצ"ו הירין שש"ע דה"ה דז"א נחשב לת"ת שלם ונצדק כנגדו יום א' עכר"ק, ונלע"ד בזה מדברי הרב"ב בשהכ"ו דע"א סע"א בקידוש שבת שכ' מכתר דז"א עד החזה מקום עמידתה יש ז"ס והם כחב"ד חו"ג וש"ע דת"ת הרי הם ז"ס וכ"א כלולה מעשר הם ע' כמנין יין ע"ב, מתבאר מזה שאף ש"ע דת"ת נחשב לעשר כשיעור ספירה שלומה ועי"ו יעלו בגי' יין ואי"ב דכוותה הבא שכנגדם צריך ז' ימים שלמים דש"ע דת"ת נחשב בשלימות וצריך לו יום שלם והיע"א

הקדמה בענין עליית העולמות

המעיון יראה החיפוף שנמצא בין כדר כונת עליית כו"ע בדילוגים לבין מ"ש בפשט יחיד אן שבסדר לשם יחוד בדילוגים הראשונים כתוב עליית אבי"ע דעשיה ביצירה אכל בסידור כתוב

שם יחוד קבהז ושכינתיה

ז"ן יאהרונה בדחילו ורחימו יאהרונה ורחימו ורחילו

איהיהוהה ליחרא שם י"ה או"א בן"ה ז"ן

[ע"י שפע א"ם ב"ה המשפיע בהם ומיחדם]

ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים ס"ע לברך
 על החדש ירח אשר כוננת רחל נוקבא קדישא דז"א המתחדשת
 להאיר אל עבר פניה ולרצותה בכח שני רבוע אלהים פשוט ושמנה
 ועשרים אותיות מילוי המילוי דע"ב וס"ג להחזיר עטרה ליושנה
 ולגרום שפע בכל העולמות הקדושים:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים ראשונים כנגד עליית שלשה
 קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דעשיה להלביש ג'
 קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דיצירה וג' קוי יעקב ורחל דאצילות
 דעשיה דז"ן דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצ"ו דיצירה
 דז"ן דאצילות] (דאבי"ע דעשיה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י
 דאבי"ע דיצירה וג' קוי יעקב ורחל דעשיה דז"א דאצילות לשלשה
 קוי חג"ת שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאבי"ע דעשיה מעל אגן
 הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים שניים כנגד עליית שלשה
 קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דיצירה להלביש ג' קוי
 חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דבריאה וג' קוי יעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דז"ן דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דז"ן דאצילות] (דאבי"ע דעשיה ודיצירה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה
 דת"י דאבי"ע דבריאה וג' קוי יעקב ורחל דיצירה דז"א דאצילות
 לשלשה קוי חג"ת שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאבי"ע דיצירה מעל
 אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים שלישיים כנגד עליית שלשה
 קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דבריאה להלביש ג'
 קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דאצילות וג' קוי יעקב ורחל דאצילות

דבריאה דזוין דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצי דאצילות
 (דאביע דעשיה ודיצירה ודבריאה להלביש ג' קוי
 חחין בגיה דתי דאביע דאצילות וחחין בגיה דתי דאביע דאצילות
 לחחין בגיה דתי דנהי דאיק ושלשה קוי יעקב ורחל דבריאה דז"א
 דאצילות פששה קוי חגית שלו וג' קוי יעקב ורחל דאצילות
 דאצילות לשלשה קוי חגית שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאביע
 דבריאה מעל אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:
 תיפול עליהם אימתה ופחד בגדול ורועך ידמו כאבן

כי עטך מקור חיים באורך נראה אור

ויקרי נועם חי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
 כוננהו:

הללויה הללו את יהוה יהוה יאהדונה מן השמים אצילות
 הללוהו במרומים בריאה הללוהו כל מלאכיו יצירה
 הללוהו כל צבאיו עשיה הללוהו שמש וירח עשיה ביצירה
 הללוהו כל כוכבי אור יצירה בבריאה הללוהו שמי
 השמים בריאה באצילות והמים אשר מעל השמים יהללו
 את שם יהוה יאהדונה כי הוא צוה ונבראו
 ויעמידם לעד לעולם חל נתן ולא יכוין ס"ת קניא גי
 אהיה דטלוי ההין אלקי התיוד הה יעבור כתיבת יעבור יכוין
 שעולה רפ"ח כזה

עיב דעיב מדרגה ז' יודי הי הי בירורי בין דעי ואבא וז"א
 דמלכות דחסד

ל

עיב דסיג מדרגה ה' יודי הי ואו הי בירורי בין דנוקי דעתיק
 וז' דמלכות דגבורה יודי הי ואו הי ואימא ונוקי דז"א

עיב דטיה מדרגה ג' יהוה יודי הא ואו הי בירורי בין דאי
 וז' דמלכות דתנהי וישים ויעקב

עיב דבין מדרגה ב' ית יהו יהוה בירורי בין דנוקי דאריך
 שהיא ד' דמלכות דמלכות ותכונה ורחל

ויש נוהגין לומר פסוק זה

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח
ובוכבים אשר כוננת

ברוך יכוין ברוך גימטריא מילוי מילוי דכ"ג שהם כ"ח
אותיות וריבוע אלהים פשוט

יוד ויו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד א אל אלה
אלהי אלהים המאירים ברחל כדי לפייסה סה"חונה :
יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לב' זיווגי חג"ת דעריק דאצילות

זיווג פנימי איההיורה דחב"ד }
דחג"ת דעתיק } זיווג חיצוני יאההיורה דחג"ת ונה"י

ויכוין להמשיך סב' זיווגי חג"ת דעתיק לב' זיווגים דחג"ת דאריך
ולזיווג ב' זיווגי חג"ת דאריך דאצילות

זיווג פנימי איההיורה דחב"ד }
דחג"ת דאריך } זיווג חיצוני יאההיורה דחג"ת ונה"י

ויכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן
דאריך לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישמורת

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז'	שפע דכ"ן דזיווג הפנימי הנז'
דאריך מפנים דמלכיות דחכמות	דאריך מפנים דמלכיות דחכמות
דחויב וחויג דמ"ה וב"ן דמ"ה	דחויב דמ"ה וב"ן דכ"ן דחב"ד
דחב"ד דחג"ת דא"א :	דחג"ת דא"א :

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא
 יוד הה וו הה

אלף הי יוד הי
 אלף הא יוד הא

לפנים דמלכיות דחכמות דחויב
 וחויג דזיווג עליון דאבא ויש"ם

לפנים דמלכיות דחכמות דחויב
 דזיווג עליון דאימא ותבונה :

יהוה

אהיה

ולזווג חב"ד הנז' דמ"ה וב"ן דחג"ת דאו"א וישמו"ת ולהמשיך
 שיפת עסמ"ב ליסוד דחב"ד הנז' דאבא ויש"ם ושיפת קס"א
 קט"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דאימא ותבונה

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

איהיהוהה

אלף הי יוד הי

אלף הא יוד הי

ליסוד דזיווג עליון דאימא ותבונה שבו

קנ"א בציור אותיותיו כזה

ליסוד דזיווג עליון דאבא ויש"ם

אלף הי יוד הי ויו הי וואו הי וואו הא וואו הא וו הה וו הה

ויכוין להמשיך שפע מזיווג החיצין שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת
 דמ"ה וב"ן דאריך לזיווג חיצון שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת
 דאו"א וישמו"ת ויכוין לזווג פרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת דאו"א וישמו"ת
 הויה ואהיה ולהמשיך ולהוציא מזיווגם מוחין דאותיות דג' מ"ב
 דעס"מ ומילוייהם עם נרנח"י דנח"י שבהם

כא

הלבנה

אור

אֱהִיָּה

יֵאֱהוּיָהּ

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יוד הי ואו הי

יהוה

יוד הי ויו

יוד ואו דלת הי יוד

יוד הא ואו הא

יוד ויו דלת הי יוד

ואו אף ואו הי יוד

יוד ואו דלת הא אף

ויו יוד ויו הי יוד

וד י או י

ואו אף ואו הא אף

וד י יו י

וד א או א

וישמות

עלין איהיהוהה

זיווג

אחה

יכוין להמשיך טיסוד דזיווג הפנימי דחכ"ד דחג"ת

דאבא וישים טיפה עסט"ב עם ה"ח

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

יוד הה וו הה

יוד הא ואו הא

יְהוָה ה"ו יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ליסוד דזיווג הפנימי דחכ"ד דחג"ת דאיטא ותבונה שבו קס"א

קס"ג קנ"א

אף הי יוד הי | אף הה יוד הה | אף הא יוד הא

ויכוין להמשיך טיסוד הנז' דאיטא ותבונה כל הז' שמיה וה"ח

למלכות דאיטא ותבונה שהיא תנ"ה ובה ה"ג

יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה

אלף הה יוד הה
 למלכות דאימא ותכו שהיא תניח ובה היג
 אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא
 אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך מיב דע"ב ומילוי מפנים דמי"ם עליונות דכח"ב
 דחח"ן דנהי וחגי'ת דחגי'ת דאוי"א וישסו"ת עם נח"י דחיה
 דרוח דרוח

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה בטר

יוד הי ויו הי חכמה

יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי יוד בינה

וד י יו י

לפנים דמי"ם עליונות דכח"ב דחח"ן דנהי וחגי'ת דחגי'ת דמיה ובין
 דמ"ה דוין.

יְהוָה

יכוין להמשיך מיב דמ"ה ומילוי מפנים דמי"ם עליונות דכח"ב
 דדת"י דנהי וחגי'ת דחגי'ת דאוי"א וישסו"ת עם נח"י
 דרוח דרוח דרוח :

אֱלֹהִים | אֱלֹהִים
 יְהוָה | יְהוָה
 יְהוָה פתח

יוד הא הא ואו הא חכזה
 בינה

יוד ואו דלת הא הא אלה ואו אלה הא אלה
 וד א א א

לפנים דמים עליונות דכח"ב דדתי דנהי וחגית דחגית דמיה וב"ן דורן:
 ויכוין להמשיך ולהוציא ממלכות דזיווג הפנימי דחב"ד דחגית
 הגוי דאימא ותבונה צלם דמוחין דעסמ"ב וצלם דמוחין
 דקס"א קט"ג קנ"א עם חו"ג עם נרנח"י דנח"י דרוח דמיה וב"ן
 ולהמשיכם ע"ג מקיפי חב"ד דחגית דז"א ואח"כ יכוין להמשיכם
 לחח"ן בגיה דתי דויק דחב"ד דחגית דמיה וב"ן דורן

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָהנוּ

יְהוָהנוּ

יְהוָה

יוד הי ויו הי יהוה יהי יוד הי ואו הי
יהוה

אלה הי יוד הי אלה הא יוד הא
יהוה יהוה

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יהוה יהי יהוה

יהוה
יהוה יהוה
אלה הה יוד הה

יונה יהוה יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה

יכוין להמשיך מ"ב דס"ג ומיליון מפנים דט"ס
עליונות דכח"ב דבג"ה דנה"י וחג"ת דחג"ת
דא"א וישסו"ת עם נח"י דנשמה דרוח דרוח

אלהינו

אהיה

יהוה

יהוה כתר

יוד הי ואו הי חכמה

יוד ויו דלת הי יוד ואו אלה ואו הי יוד בינה
ודי אוי

לפנים דט"ס עליונות דכח"ב דבג"ה דנה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן
רב"ן דו"ן

מלך העולם *

יכוין להעלות המוחין והנרנח"י שנמשכו בתיבות אתה ה' אלהינו שהם

עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א מוחין פנימים דג' פרצופים הפנימים שהם חב"ד דחג"ת דז"א ושלושה מ"ב דעס"מ ומילוויהם שהם מוחין דב' פרצופים החיצונים נה"י וחג"ת דחג"ת דז"א עם הנרנח"י דרוח שלהם עם בירורי כלים ואורות דרפ"ח דפרצופי כחב"ד דז"א הכוללים דפנימיות אותו הפרצוף |מצות דאירייתא בדיבור דפנימיות דאבי"ע דאצילות ואם היא במעשה בחיצוניות דאבי"ע דאצילות] עם נרנח"י דיליה לזו"ן ואז ניתן כח בזו"ן ומבררים גם הם מבירורי אחו' דישסו"ת ומחלקי כחב"ד דישסו"ת הכוללים עם הרפ"ח ומעלים אותם עם הבירורים שלהם שנבררו ע"י דישסו"ת.

אהיה
יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

(* נראה שצריך למסור נפשו על קידוש שמו יתברך לקבל עליו דמב"ד לצורך עליית רפ"ח כנודע וכ"כ בקצת סכ"י וזה הסדר יכוין לקבל עליו ד' מיתות ב"ד מד' אותיות הוי"ה ומד' אותיות אדני וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וע"י עסמ"ב

סקילה	י א א	יוד	הי	ויו	הי
שריפה	ה ד ה	יוד	הי	ואו	הי
הרג	ו נ י	יוד	הא	ואו	הא
וחנק	ה י ה	יוד	הה	וו	הה

ה"ח ה"ג

יוד הי ויו הי יתום יתום יתום יוד הי ואו הי
אלה הי יוד הי יהוה יהוה אלה הא יוד הא
יוד הא ואו הא יתום יתום יתום יוד הה וו הה

אלה הה יוד הה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יוד הי ויו הי	יוד הא ואו הא	יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת הי יוד	יוד ואו דלת הא אלף	יוד ויו דלת הי יוד
ויו יוד ויו הי יוד	ואו אלף ואו הא אלף	ויו יוד ויו הי יוד
וד י יו י	וד א א א	וד י יו י

ע"ב דע"ב מדרגה ז	יוד הי ויו הי	ע"ב דע"ב מדרגה ה' וו'
דמלכות דחסד	בירורי בין דעתיק	דמלכות דגבורה
ע"ב דס"ג מדרגה ה' וו'	בירורי בין דנוק' דעתיק	ע"ב דס"ג מדרגה ה' וו'
דמלכות דגבורה	ואימא ונוק' דו"א	למ"ן לאימא

יוד הי ואו הי

ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה	יוד הא ואו הא	ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה
ג' וו' דמלכות דתנה"י	בירורי בין דאריד	ג' וו' דמלכות דתנה"י
ע"ב דבן מדרגה ד' י	בירורי בין דנוק' דאריד	ע"ב דבן מדרגה ד' י
דמלכות דמלכות	ותבונה ודחל	דמלכות דמלכות

ויכוין להעלות עם הרפ"ח נרנח"י דיליה

ואז ניתן כח בישסות ומכררים גם הם מכירורים הנז' חלקי כחב"ד
 דא"א ופנחנת אחו' דא"א ומעלים אותם עם כירורים
 שלהם שנבררו ע"י זו"ן לא"א וכן ניתן כח בא"א ומכררים גם
 הם פאחורים דנה"י דאריך חלקי כחב"ד ומעלים אותם עם
 הכירורים שלהם שנבררו ע"י ישסות לא"א וכן על סדר זה פ"א
 לעתיק וכן מזה לזה עד ע"ב ס"ג דא"ק :

ע"ב דע"ב דא"ק זיווג פנימי ע"ב דס"ג דא"ק
יוד הי ויו הי אי התיו הה יוד הי ואו הי

ואז מודווגים פנימיות ע"ב ס"ג דא"ק ומוציאין י"ס דמ"ה ממצח
 דא"ק וט"ס דב"ן החסרים מעינים דא"ק השויכים לאותם
 הכירורים שעלו המתיחסים למצוה זו בנו"ל ונמשכים בכחינת צלם
 דמוחין דגדלות עם הנרנחי דנחי שבתוכם שהם י"ג הויות ואהיה
 מנוקדות כידוע עם אור הטעמים עם אור הא"ס המלוכש בכהר
 דעתיק דא"ק לעתיק דאצילות ולוקח המוכחר שבהם [שהם כתר
 דמ"ה וה"ר דכתר דב"ן וג"ר דחכמה דב"ן וד"ר דב"נה דב"ן וז'
 כתרים דז"ת דב"ן]

איהיהיודה

ולזווג מ"ה וב"ן דעתיק וימשיך שארית המוחין למ"ה וב"ן דא"א
 ולהשאיר שם המוכחר שבהם [שהם חכמה דמ"ה וה'
 אחרונות דכתר דב"ן]

איהיהיודה

ולזווג א"א ונוקביה וימשיך שארית המוחין לא"א וישאיר המוכחר
 שבהם לא"א [שהם כתר וחכמה דב"נה דמ"ה וחג"ת נה"י
 דחכמה דב"ן לאבא עילאה וב"נה דב"נה דמ"ה וג"ת נה"י דב"נה
 דב"ן לאימא עילאה]

איהתיווה

ויזווג או"א עילאין וימשיך השאר לישסו"ת וישאיר שם המוכחר שבהם [שהם חג"ת נה"י דבינה דמ"ה ומלכות דחכמה דבין דישי"ם, ומלכות דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דבין לתבונה].

איהתיווה

ויזווג ישסו"ת ושארית המוחין [שהם חג"ת נה"ים דמ"ה וחג"ת נה"ים דבין חוץ מכתרים דז"ת דבין] ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת.

ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת מלובשים בצלמי המיחין של הברורים שלהם שכבר עלו ונתקנו ועתה יכוין להוציא ג' צלמי המוחין דנרנח"י דנח"י דמ"ה ובין דז"א ויכוין להמשיכם לשדעה פרצופים הפנימים שהם כחב"ד הכוללים דז"א :

במאמרו מאמר היא רחל המקודשת לואו שהוא ז"א ובנה"י שלה [נתפשו בעולמות עד] ברא שני היכלות חסד ונבורה שבבריאה הנקרא. **ישחקים השוחקים מ"ן דמנצפן א** [יכוין להמשיך מהמוחין שנמשכו בזוין הארת המוחין ונרנח"י דנשמה מכלים פנימיים דזוין דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ים דזוין דבייע דבריאה שהיא ה' ראשונה דהויה וס"ג ואל שדי יך **הי ואו הי אל שדיו וברוח** דז"א היוצא דרך **פין** שהיא הנוקי רחל על ידה היקן, **כל צבאם** דיצירה [יכוין להמשיך הארת המוחין ונרנח"י דרוח מכלים אמצעיים דזוין דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ים דזוין דבייע דיצירה שהיא ן יוד **חא ואו הא אל יהוה**] **חכ ע"י ז"א, וזמן ע"י רחל שעל ידה, נתן להם** לעשיה

(א) א"ה לתשוקת יחדי סגולה הדפסנו כאן מה שיש יהרון בסידור הארוך ולכן הושם במסגרת למען לא יחסר והבוחר יבהר בטוב והישר :

לעשיה, **שרא ישנו את תפקידם** [יכוין להטשיך הארת המוחין ונרנח"י דנפש מכלים חיצוניים דו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ס דו"ן דבי"ע דעשיה שהיא ה' אחרונה דהויה וב"ן יוד הה וו הה אל **ארנין** **ששים ושמחים** כל העולמות הנז' בשפע שקבלו מנת חלקם מהמוחין שבנו"ה דאימא שהם ב' שמות קס"א אלף **הי יוד הי אלף הי יוד הי** המאירים לכל העולמות **לעשות רצון מוניהם** פועל

ו"א הנבנה ונתקן ע"י כ"א פעמים אהיה
 שסספרם אמת שפעולתו שהיא
 המלכות המקבלת ממנו וכל בי"ע הנתקנים
 על ידה כולם נחתמו בחותם אמת שהוא
 הו"א וללבנה שהיא המלכות אמר
 הקב"ה שהוא אריך שתתחדש לעתיד
 לבוא ותתעלה ותהיה עטרת שהוא הכתר
 שלה שעד עתה היתה עומדת עד ב' שלישי תפארת דו"א
 |ודוקחת שלישי וחצי שהם ג"פ אור כמספר כתר ששם הוא עמודא
 דאמצעיותא נופא דאילנה ששם הוא שורשי רוחות בני ישראל וזהו
 לעמוסי בט"ן. הנה לעתיד תתעלה עד מקום הכתר דו"א העומד
 בת"ה דבינה שהוא מדרגה ז' של עליות הנוק' ששם היתה עמוסה עמו
 בבטן אימא שאף הם רוחות ישראל עתידים להתחדש
 לעלות כמותה כמות ה' תתאה וו"ן כמית ה' עילאה וכן עולמות
 בי"ע עתידים לעלות |דהיינו ששורשי נשמות בני ישראל הם במחצב
 הנשמות הנקרא בריאה יתעלו במקום המלכות דמחצב הספירות
 ועוד יתעלו יותר עד שיתעלה ז"א דכללות במקום א"א ונוק' דו"א
 דכללות שהם יעקו"ר דכללות במקום אבא שהם או"א עילאין שהוא
 עד הגרון דא"א וכללות עולם הבריאה במקום אימא דכללות
 האצ"י שהם ישסו"ת ויצירה דכללות במקום ז"א דאצ"י ועשיה

דכללות במקום נוק' דזיא דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי איא וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו ולפאר במקום זיא שהוא תיבת דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרם שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מרית על שם כבוד מלכותו שבים שהוא באית כיש בלי שטספרו מ"ב אתון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אביג יתיץ סריע שטין נגיד יכיש במיר צתיג.
 חקב טניע יג"ל פזיה שמז ציית:
 ברוך א אלה אלהי אלהים להאיר בהם כ"ח אותיות דמי' דעיב
 מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד
 ויו יוד ויו. הי יוד. לפרצוף הנוק' לפייסה אתה יהוה ויהוה
 יאהדונהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נויה
 דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא עיי זיא:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֵתִיה יְהוָה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה
 יתוה אָהִיָּה אָהִיָּה יתוה יוד הא ואו הי יוד תה וו תה
 יתוה יתוה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה אֵתִיה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחי והם הויות ואהיה המנוקדות דכחביד והם מוחין ונרנחי דכלים פנימיים דייס דיצירה שהוא נרנחי דנחי דרוח דחחין בניה דתי דכחביד דכלים פנימיים דה"פ

(א) איה כל הכונה הנז' בגי'פ ס"ט תהא, היא מסידור הארוך אך בקצר כתוב גי'פ ס"ט פשוט ואח"כ כתוב להחיר השבועה ודעת מהרה"ג מוהר"א ענתכי יצי' שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי שהוא ו יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנחיי דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

אָהִיָּה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה
המנקדות דנהיים שהם נרנחיי דנפש דרוח לחחין בגיה
דתי דנהיים דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה

ראצילות שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות

ואצילות בבריאה זיווגא שלים דפנימיות [א] שיכנסו ישראל שהוא ת"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להזדווג זו"ן ויצירה בעשיה

זיווגא

[א] א"ה טה שיש לדקדק כאן לכאורה דאיך נשבע כן [תענית ה' ע"א] והלא כללא הוא דאין לך זיווג דנשמות בזו"ן עד שיזדווגו מקודם או"א ופרצופים העליונים עד הא"ס שאז נמשך המוחין והכח לזו"ן להזדווג וכלא זה א"א ועיין בליקוטי תורה ר"פ וירא וכבר הקשו כן בשאלות חכמי המערב סי' מ' כמובא בנה"ש ד"ל סע"ד, וראיתי להר"י תו"ח דקמ"ג סע"א שתירץ ע"ז וקיצר דבריו שלעולם צריך להמשיך בתחלה מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן ואח"כ מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן וזהו נשבע שלא ימשך מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן עד שיכנס, ר"ל שימשך מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן עבתד"ק, וכעת ראיתי שהרב עצמו בספר הליקוטים ריש פ' וירא שנרגש מזה ותירץ וז"ל פירוש הדבר עד שיהיו זו"ן מוזמנים להכנס בהם כי א"א לומר עד שיכנס מטש כי מה שהם מזדווגים הוא להמשיך נשמות מאו"א ואם או"א לא ימשיכו לעצמם היאך תרד אל זו"ן כי דרך המשכת הנשמות הוא כן שזו"ן ממשיכין מאו"א ואו"א מא"א וא"א מע"י וכן עד סוף המדרגות כי גבוה מעל גבוה שומר וזהו פירוש להכנס כלומר שיהיו מוכנים להכנס עכ"ל, וכ"כ בליקוטי תורה פ' וירא כיעו"ש ועיין בע"ח שער הזיווגים פ"א ובש"ש שם שהביא מ"ש הדב בספר הליקוטים הגו' ולפי"ז אי"ש כפשוטו דנשבע שלא יכנס לאו"א עד שיהיו זו"ן מוכנים לזווג לא עד שיזדווגו דלעולם יזדווגו או"א קודם דלפי מ"ש התו"ח עדין יש לדקדק קצת כיון דאו"א וזו"ן דאו"א קודמים לאו"א דזו"ן ולזו"ן דזו"ן ולפי מארז"ל משמע שלא יכנס למעלה היינו בכל פרטי או"א בין או"א דאו"א ובין זו"ן דאו"א עד שיכנס למטה היינו בכל פרטי זו"ן בין או"א דזו"ן ובין זו"ן דזו"ן אם לא דהכונה עד שיהיו מוכנים ולפי"ז נראה מה שמזדווגים זו"ן בברוך יוצרך ועושך קודם או"א צ"ל שמזדווגים זו"ן דזו"ן וזו"ן דאו"א ולעולם זו"ן דאו"א קודם דלעולם בכל פרט מזדווגים או"א שבו ואח"כ זו"ן שבו וכמ"ש התו"ח והיעב"א.

זיווגא שלים דפנימיות ושיהכרכו כל הפרצופים והעולמות משפע א"ס ב"ה שיתפשט בהם ואז יזדווגו ויוציאו נשמות חדשות :

[א] ברוך יוצרך

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד היואו הי
יוד האואו הא יוד ההו הה
יכוין להכטיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לויא דעשיה
התחתוי ולעשיה דויא דאצי
שהוא י' דהויה הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד האואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לנוק' דויא
דעשיה התחתונה ולעשיה דויא
דאצי שהיא ה' אחרוי' דהויה

יהוה יוד הא ואו הא

ארני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות רוחו ונשמו לזו"ן דעשיה התחתונה ודעשיה דויא דאצילות ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י ט"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין לזווג זו"ן הנז' ויכוין בשיכוב הויה כהולם וארני והיא מעלה מ"ן ע"י נפשו ושם ב"ן והויא משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים יחד ע"י מ"ה יאהרונגהי זוג זו"ן יוד הא ואו הא :

ברוך

[א] א"ה כל הכונה בברוך יעקב הוא מהארון אבל בקצר ב' שפע א"ס ב"ה בזו"ן ובאוי"א דאצילות ובאבוי"ע דעשיה וחבור זו"ן וי"ה ואוי"א י"ה וכן בברוך יעקב ב' ונ' ביצירה ובריאה יעו"ש ודעת מוה"ר שד"ה יצ"ו שיש לבוין מסירת נפש וכו' והמשכת שפע א"ס לפרצופים הנז'ל וכ"ד מוהר"א ענתני יצ"ו שצריך לבוין כל סדר שכתוב כאן הא"א להמשיך שפע א"ס בכתם כ"א בסדר הנז' ע"י ההלבושות ע"ב, ונלע"ד שאין חילוק בזה מהקצר להארון רק שבא בקצרה ולא ציירו המותין אך כ"ע מודו דזה הוא הסדר הנכון ולעת הנחון מצי לכיון בקצרה יא"ש את"ם והיע"א.

[א] ברוך קניך

יוד הי ויוהי יוד היואוהי
 יודה האואוהא יודהה ווהה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא ידהויה הכוללת
 יתבה יוד הי ויוהי

ברוך בוראך

יוד הי ויוהי יוד היואוהי
 יודה האואוהא יודהה ווהה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאימא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהיא הדהויה הכללית
 אהיה יוד הי וואוהי

ויכוין

[א] מה שיש לדקדק כאן דלא נקט בסדר לא מלמעלה
 למטה ולא מלמטה למעלה קצת יש ליישב עפ"י מ"ש התו"ח
 דקמ"ג סע"א וז"ל מש"כ בברוך יוצריך ועושיך זיווג זו"ן ובברוך
 קוניך ובוראך זיווג אר"א שבתחלה אנו ממשיכין מזו"ן דאר"א שהם
 נ"ר לזו"ן דזו"ן שהוא בחי' נ"ר ואח"כ מנשמה חיה דאר"א לנשמה
 חיה דזו"ן ע"כ ולפי"ז א"ש שסדרו קודם יוצריך עושיך אך אכתי
 יסדרו עיב"א מלמטה למעלה ולזה יש ליישב עפ"י מה שביאר
 הרב במבוא"ש בדרוש ברה"ל ד"ס רע"ד וז"ל שהכונה היא שתתברך
 יצירה משפע א"ם ב"ה כדי שתתברך היצירה לעשיה וזהו ברוך
 עושיך וכשיתחבר ו' עם ה' תתאה שהוא ישראל שיכנס לירושלם
 תתאה אזי ברוך קוניך שהיא האצילות תברך לבריאה וזהו ברוך
 בוראך שיתחברו י"ה שהוא הקב"ה אל ירושלים שלמעלה ע"י
 שיתחברו יצירה בעשיה והם מעלים מ"ן לבריאה וכשיש מ"ן לעולם
 הבריאה אזי תתחבר עמה האצילות וזהו ג"כ בזו"ן ובאר"א דאצילות
 עצמו והצירוף של התחברות הגז' הוא וְהַיְיָ ע"כ וכ"כ בארוך
 וא"כ צריך לומר ברוך יעקב וכן הסדר במסכת סופרים פ"כ ה"ב

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיך ולמין לאו"א דעשיה התחתונה
 ודעשיה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג ויכוין לזווג או"א
 הגו' ואימא מעלה מין ע"י נשמתו וע"י ס"ג ואבא משפיע מ"ד
 ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזווגים יחד זיווגא ויחודה שלים ע"י ע"ב

אִיהֵתִינָהּ זיווג או"א יו"ד הי וין הי :

ואז חוזרין ועולין העולמות למקומן הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתבטלים :

כשם שאנחנו מרקדים כנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עליית חח"ן דבי"ע דעשיה להלביש חח"ן דבי"ע
 [א] דיצירה וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש חח"ן דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

דילוג

ולא כמ"ש באיגרות הרמ"ז סי' יו"ד דמסתברא להעלות אבי"ע
 מלמטה למעלה שזה כשיטת החברים בפע"ח שי"ט פ"ג ועיין
 להגאון חיד"א במחבר סי' תכ"ו אות ג' שהביא מ"ש אוגה"ר וכ'
 ששמע מפה קדוש מהר"ת ן' עטאר שהיה אומר ברוך יעקב וכ"כ
 מהרנ"ש במצת שימורים שעיקר הנוסחא ברוך יעקב ופירשה ע"ד
 הסוד פי' נאה וכי דאין לשנות יעו"ש וכ"כ במו"ב סי' ו' אות
 פק"ח יעו"ש ושל"ב.

[א] בסידוד הארוך בג' דילוגים אלו כי יכוין להעלות חח"ן
 בג"ה דת"י דאבי"ע דעשיה להלביש חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע
 דיצירה וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שבנה"י דעשיה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ה ע"כ ועיין לעיל מ"ש בהקדמה ע"ז והיע"א.

דילוג ב' כנגד עליית בג"ח דבי"ע דעשיה להלביש בג"ח דבי"ע
 דיצירה ובג"ח דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דוזין
 דאצילות להלביש בג"ח דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דוזין
 דאצילות:

דילוג ג' כנגד עליית דה"י דבי"ע דעשיה להלביש דה"י דבי"ע
 דיצירה ודה"י דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דוזין
 דאצילות להלביש דה"י דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דוזין
 דאצילות:

ואין אנחנו יכולים לנגע בידך כך אם ידמדו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו
 לינע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם;
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך כיוון להציל פרוצף נוקי דו"א המתפשטת בבי"ע
 דעשיה מהקליפות ידמו כאבן: כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תפול:
 כיוון להשליך הקליפות על צרינו ואויבינו!

[א] סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה
 יוֹד הַיּוֹד הִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה אֶלֶף הַיּוֹד הִי אֶלֶף הִי יוֹד הִי
 יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוֹד הִי וְאוֹ הִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יְהוָה יְהוָה אֶלֶף הִי יוֹד הִי אֶלֶף הִי יוֹד הִי

יכוין
 [א] הערה לקורא כי בונה זו דעשיה שייכה בג"פ ס"ט
 הקודמין בדף ל' ע"ב ובכאן יכוין בחלק היצירה הכתוב שם בג"פ
 ס"ט ושלוי"ב.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין זנרנח"י דכלים פנימיים ד"ים דעשיה
 שהוא נרנח"י דנפשי דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצי" שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוח דנפש עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ עשיה התחתונה
 ולעשיה דאצי" שהיא ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה יוד הא יוד הא אלף הה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם שהם נרנח"י דנפש דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם
 דכלים חיצוניים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצילות שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

אח"כ יכוין להתפלל להחיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
 שלא יכנס בירושלם ש"כ מעלה שהיא אימא להודווג או"א
 ואצילות כבריאה ויוגא שלים דפנימיות עד שיכנכו ישראל שהוא
 ז"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להודווג זרין ויצירה העשיה
 זיוגא שלים דפנימיות ושיתברכי כל הפרצופים והעולמות משפע
 א"ס ב"ה שיהפשמ בהם ואז יודווגו ויוציאו נשמות חדשות !

ברוך יוצרך

יוד הג' ויו' הי' יוד הי' ואו' הי'
 יוד הא' ואו' הא' יוד ה' וו' ה' ה'
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיצירה
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ג' ידוה' יוד הא' ואו' הא'

ברוך עושך

יוד הי' ויו' הי' יוד הי' ואו' הי'
 יוד הא' ואו' הא' יוד ה' וו' ה' ה'
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיצירה
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ה' ארני יוד ה' וו' ה' ה'

יכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
 רוחו ונפשו לזרין דיצירה התחתונה ודיצירה דז"א דאצילות
 ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י מ"ה ובין נע"י רוחו ונפשו ויכוין
 לזווג זרין הנז' ויכוין בשילוב. הויה בחולם וארני והיא מעלה מ"ן
 ע"י נפשו ושם ב"ן והז"א משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים
 יחד ע"י מ"ה יאהדוניה' זווג זרין יוד הא' ואו' הא'

ברוך קונך

יוד הי' ויו' הי' יוד הי' ואו' הי'
 יוד הא' ואו' הי' יוד ה' וו' ה' ה'
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה

ברוך בוראך

יוד הי' ויו' הי' יוד הי' ואו' הי'
 יוד הא' ואו' הא' יוד ה' וו' ה' ה'
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם

<p>עם הארת המוחין עסטיב העולים ברוך לאנמא דיצירה וליצירה דזיא דאצילות שהיא ה אהיה יוד הי ואו הי</p>	<p>עם הארת המוחין עסטיב שעולים ברוך לאבא דיצירה וליצירה דזיא דאצילות שהיא י יתוה יוד הי ויו הי</p>
--	---

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיד ולמין לארא דיצירה התחתונה
 ודיצירה דאצילות לעוררם לזיווג עיי עיב וסיג ויכוין לזיווג אויא
 הנז' ואיסא מעלה מין עיי נשמתו ועיי סיג ואבא משפיע מיד
 עיי חיה שלו ועיי עיב ומזדווגים יתר זיווגא ויחורא שלים
 עיי עיב !

איהתינה זיווג אויא יוד הי ויו הי

זאז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 הוצים להתאחו כמחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' נבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתכטלים !

כשם שאנחנו מרקרים כנגדיך וידלג כלשה דילונים

דילוג א [א] כנגד עלייה חחין דבייע דיצירה להלביש חחין
 דבייע דבריאה וחחין דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דזיין דאצילות להלביש חחין דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דזיין דאצילות

דילוג

[א] בסידור הארוך בני דילונים כיב יכוין להעלות חחין
 בגיה דתי דאבייע דעשיה ודיצירה להלביש חחין בגיה דתי
 דאבייע דבריאה וחחין בגיה דתי דיעקב ורחל שבנהיי דיצירה
 דזיין דאצילות לחחין בגיה דתי דחגיה ועיין לעיל בהקדמה
 מ"ש בזה והיעיא.

דילוג ב כנגד עלייה בג"ה דבי"ע דיצירה להלביש בג"ה
 דבי"ע דבריאה ובג"ה דיעקב ורחל דאצילות דיצירה
 דו"ן דאצילות להלביש בג"ה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

דילוג ג כנגד עליית דתי" דבי"ע דיצירה להלביש דתי"
 |א| דבי"ע דבריאה ודתי" דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דו"ן דאצילות להלביש דתי" דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

ואין אנחנו יכולים ליגע בידך כד אם ירמרו אחרים
 כנגדנו להזימנו להתאחו בנו ולעלה עמנו לא
 יוכלו ליגע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו
 שום רושם תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש
 מחמשה גבורות בגדול זרועך יכוין להציל פרצופי ניק דו"א
 המתפשטים בבי"ע דיצירה מהקליפות ידמו כאבן : כאבן
 ידמו זרעך בגדול ופחד אימתה עליהם תיפול
 יכוין להשליך הקליפות על צריני ואויבינו

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה אֵלֶּהֶּ יוד הי אֵלֶּהֶּ הי יוד הי
 יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּהֶּ הא יוד הא אֵלֶּהֶּ הה יוד הה
 יכוין

[א] א"ה הטעם שבבי"ע אנו מעלין בי"ע דו"ן ודיעו"ד
 בכללם ובאצי" דיעו"ד דוקא ב' ע"ז התו"ה בד"ו ע"ב וז"ל מפני
 שבי"ע הם עלמא דנוק' מעלין אפילו בי"ע דו"ן אבל באצי" אנו
 מעלין אצי" דיעו"ד דוקא שהם בהינה נוק' עכ"ל והיע"א.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים ד"ס דבריאה
 שהוא נרנח"י דנח"י דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ בריאה התחתונה ובריאה דאצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוה דנשמה עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ בריאה התחתונה
 ובריאה דאצילות שהיא ה יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם והם מוחין ונרנח"י דכלים חיצוניים ד"ס דבריאה
 נרנח"י דנפש דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם דכלים חיצוניים

דהיפ בריאה התחתונה ובריאה ראצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלים של מעלה שהוא איסא להודווג
אויא ואצילות בבריאה זיוגא שלים דפנימיות עד שיכנסו ישראל
שהוא ז"א בירושלים של מטה, שהיא נוקבא להודווג זוי"ן ויצירה
בעשיה זיוגא שלים דפנימיות ושיתכרכו כל הפרצופים והעולמות
משפע אי"ס ב"ה שיתפשט בהם ואו יודווגו ויוציאו נשמות חדשות.

ברוך יוצרך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע אי"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
העולים ברוך לז"א דבריאה
ולבריאה דז"א ראצילות שהוא
ו יהוה יוד הא ואו הא

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע אי"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שבגמט' ברויך לנוקדז"א דבריאה
ולבריאה דז"א ראצילות שהיא
ה אדני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
רוחו ונפשו לזוי"ן דבריאה התחתונה ולבריאה דז"א ראציל
ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י מ"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין
לזווג זוי"ן הנז' ויכוין בשילוב הויה בחולם ואדני והיא מעלה מ"ן
ע"י נפשו ושם ב"ן והז"א משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים
יחד ע"י מ"ה.

יאהדוניהי זיווג זוי"ן יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יודה האואהא יוד התו הה
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהוא
 י יתנה יוד הי ויו הי

ברוך בוראך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואהא יוד הה וו הי
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 שעולים ברוך לאימא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהיא
 ה אהיה יוד הי ואו הי

ויכוין למסור עצמו על קדושת שמו יתברך ולקיום התורה
 והמצוות ולהעלות חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאוי"א
 דבריאה. התחתונה דבריאה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג
 ויכוין לזיווג או"א הנז' ואימא מעלה מ"ן ע"י ידי נשמתו וע"י ס"ג
 ואבא משפיע מ"ד ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזדווגים יחד זיווגא
 ויחודא שלים ע"י ע"ב

איהיהוהה זיווג או"א יוד הי ויו הי

ואז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתכטלים

כשם שאנחנו מרקדים בנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עלייה חח"ן דבי"ע דבריאה להלביש חח"ן דבי"ע
 דאצילות וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דזו"ן
 דאצ"י להלביש חח"ן |א| דיעקב ורחל דאצילות דאצילות דזו"ן דאצ"י:
 דילוג

|א| בסידור הארוך כ"כ יכוין להעלות חח"ן בג"ה דתי' דאבי"ע
 דעשיה ודיצירה דבריאה להלביש חח"ן בג"ה דתי' דאבי"ע דאצילות
 והח"ן בג"ה דתי' דיעקב ורחל שכנה"י דבריאה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דתי' דחג"ת ועיין לעיל בהקדמה ט"ש ע"ז והיע"א

דילונ ב כנגד עלייה בניה דבי"ע דבריאה להלביש בניה דבי"ע
 דאצילות ובניה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצילות להלביש בניה דיעקב ורחל דאצ"י דאצ"י דוויזן דאצילות.
 דילונ ג כנגד עלייה דתי דבי"ע דבריאה להלביש דתי דבי"ע
 דאצילות ודתי דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצ"י להלביש דתי דיעקב ורחל דאצ"י דאצילות דוויזן דאצילות.

ואין אנחנו יכולים ליגע ביק כך אם ירקדו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו ליגע
 בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרציפי נוק' דז"א המתפשטים בכי"ע
 דבריאה מהקליפות ידמו כאבן: כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תיפול יכוין להמשיך הקלי' על צרינו
 ואויבינו דוד מלך ישראל היא המלכות דבי"ע דעשיה
 התחתונה ועשיה דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד הנקרא חי

וגם להעלותה להלביש לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים
 דוד מלך ישראל היא המלכות
 דבי"ע דיצירה התחתונה ודיצירה
 דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד
 הנקרא קי וגם להעלותה לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים

ג' כלי ה"ת דז"א
 יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה
 ידוה
 ג' כלי יסוד דז"א
 יא יב יג יד
 יו יז יח יט
 שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד

דוד מלך ישראל היא המלכות דבייע דבריאה התחתונה
 ודבריאה דאצילות להעלותה לג' בלי היסוד הנקרא חי וגם
 להעלותה להלביש לג' בלי התפארת הנקרא וקיים לזל מלך
 חי וקיים ד' תיבות אלו יעלו בגי' רפ"ה כנוצל ר"ל בזמן שיבטלו
 הקלי' מן העולם אזי המלכות דאצילות היא תשאר תמיד למעלה
 באצילות ונק' חי וקיים ולא יהיה צורך לברר סרפ"ח ניצוצין
 הנתונים תוך הקלי' ואז תקרא המלכות דוד מלך חי וקיים
 שהוא בגי' רפ"ח להורות שכבר נבררו כל הרפ"ח שהיו כבייע.

[א] אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 א יאהד'ונהי תיהדו'אוכה' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 מ יאהד'ונהי יסוד דז'אודע' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 נ יאהד'ונהי אור שבין נו"ה דז"א
 ונוף דנוק'
 יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

ויאמר

אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דעשיה
 אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דיצירה
 אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דבריאה
 ויא ניפ נמו
 [נצח נצח נצח]
 סלה סלה סלה
 [ועד ועד ועד]

[א] עיין לעיל עמוד ט"ו בסדר כונת אמן מהרש"ש ז"ל
 ובשער חכונות הנד"ט דף ס"ב ע"א והבין !

ויאמר שבעה פעמים פי לב טהור וכו' ויכוין כנגד כחביד חגיה	
לב-טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	כתר
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חכמה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	בינה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	דעת
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חסד
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	גבורה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	תפארת

עריך למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה ואדני יאהרונה עושה שמים וארץ : אל יתן לסוס רגליך

אל ינום שומריך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה ואדני יאהרונה שומריך יהוה ואדני יאהרונה צלך על יד ימינך : יוטם השמש לא יבכה וירח בלילה : יהוה ואדני יאהרונה ישמרך מכל רע ישמיר את נפשך : יהוה ואדני יאהרונה ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו בתוף ומחול הללוהו בסינים ועוגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהתי"ה

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו בני ישראל
אלא להמביל פני אביהם שבישמים פעם
אחת בחדש דיים אמר אביי הילכך נימרינהו

מעומד : רבי דנניא וכו' ויאמרו קדיש על ישראל
ויכוין בקדיש שאחר ברה"ל ע"ב וע"ב והוא קדיש דאחר
נפ"א ודאחר קריאת ס"ת ודקודם עמידה ואחריה דמנחה
וערבית כנודע :

כתב הרנייה בסה"ק עלי נהר אות ל"ו על מ"ש בע"ח ש: פ"ח
 פ"ח שסוד הקדיש שעולה כל העשיה ביצירה והיצירה
 כבריאה אינו עולה רק פנימיות של הנשמה יעו"ש סוד הנשמות
 אלו שעולים הם ב"ע דאצי' המתלבשים בב"ע התחתונים שבולם
 בכללותם עולים דאצי' אבל ב"ע התחתונים אינם עולים כ"א
 ג"ר דעולם התחתון בנה"י דעולם העליון סמנו וכו' ולמדעי אני
 צריך דאף דמטבע וסדר כל הקדישים בשוה ואינם מחולקים אלא
 במלוי השמות דעסמ"ב בדבר זה יש הפרש ביניהם בין הקדישים
 דקודם העמידה ובין הקדישים דאחר העמידה, והוא דהמשכה
 שמשכיבין המוחין דאבא ע"י התיבות ודאיסא ע"י האותיות
 בקדישים שקודם העמידה הוא לבי"ע דאצי' המלובשים בב"ע
 התחתונים ולבי"ע התחתונים. אבל בקדישים שאחר העמידה
 שכבר ב"ע דאצי' הם עומדים בגבול האצי' ואינם יורדין |ממ"ש
 בשהכ"ו דמ"ט ע"ב צריך שתדע כי אין העולמות יורדין אלא עד
 שאומדין עלינו לשבח יעו"ש טבואר כמ"ש אך ממ"ש בדט"ו ע"ב
 ואחר הזיווג אנו צריכין לחזור להעלות העולמות שיקבלו שפע
 וכו' וכן גבי קדיש ה' כ' להעלות העשיה אל היצירה כיעו"ש
 צ"ע קצת דמשמע דבעת הזיווג לא היו בגבול האצי' ולכן שוב
 צריך להעלותה וי"ל] עד אחר עלינו לשבח א"כ ההמשכה היא
 לבי"ע דאצי' העומדים למעלה וגם משכיבין לבי"ע התחתונים
 ע"ב !

מש"ב בקדיש בתיבת ויתקדש לז"א דהיכל ק"ק שהם אריך
 ונוק' וישכו"ת ובהיבות וישתבח גבי ג"ר דהק"ק כ' שהם
 עתיק ונוק' ואו"א, הכונה היא שכללות היכל ק"ק הוא כח"ב
 וכ"א כלול מעשר וידוע דכתר כולל עתיק ונוק' ואריך ונוק'
 וחוי"ב כוללים או"א וישכו"ת, אי"כ כח"ב דכתר דהיכל ק"ק נקראים
 עתיק ונוק' וכח"ב דחוי"ב נקראים או"א נמצא דכח"ב דהיכל ק"ק
 הם עתיק ונוק' ואו"א, והו"ק דכתר דהיכל ק"ק נקראים אריך ונוק',
 והו"ק דחוי"ב נקראים ישכו"ת נמצא שו"ק דהיכל ק"ק הם אריך
 ונוק' וישכו"ת, ושש היכלות התחתונים בכללותם נקראים ז"א וכח"ב
 שבהם

שבהם נקראים ז'וין הגדולים והו'ק שבהם נקראים יעקב ורחל
וזה פשוט!

מ'ש"ב בקדיש דהודו כמ"ב דאותיות יכוין להעלות ו'ק וג"ר
דעשיה דו"א דאצ"י ליצירה הנם שהבחינות הללו עלו
כבר במשניות דאיזהו מקומן להיכל ק"ק תירץ ע"ז בעלי נהר שם
דמשמע מדברי הרב דמה שעלו אינו אלא בסוד כללות ועכשיו
ע"י הקדיש עלייה גמורה עכד"ק ולפי"ד יתפרש ג"כ מ"ש בסידור
קודם הודו עתה שעלו פנימיות כחב"ד דעשיה ונעשו חיצונית
יעו"ש דהגם שעלו באשה ריח ניחח ולא עתה הכונה היא עתה
שכבר עלו והיינו בסוד כללות ועכשיו נגמר עלייתן ובעין זה כתב
בסידור שבת גבי לאל אשר שבת כי עתה נגמרו ליכנס ה"פ בינה
דו"א וכו' דהלא תשלום כניסתן בנשמת אלא דר"ל עתה שכבר
נגמרו כנו' והיעב"א

מ'ש"ב בקדיש דהודו שהוא דעשיה שהב' מ"ב דס"ג הם מוחין
דאבא והב' מ"ב דמ"ה הם מוחין דאימא יש להבין דהיכן
מצינו כן דכלל שבידינו אבא ע"ב ואימא ס"ג ומ"ה הוא ז"א
והנלע"ד עפ"י מ"ש בע"ח שער העקודים פ"ב מ"ב וז"ל ע"ב הוא
בכתר ייש בו אריך ונוק' וכן ס"ג בחכמה או"א וכן מ"ה ישמיה
וכן ב"ן ז'וין וכו' ע"כ וכ"כ בפ"א משער מנת"א ועיין במפרשים
שיישבו ע"ז דהכא איירי בהעלם ובשורש אבל גילויים אינו כן
ועיין באש"ל ע"פ אוצ"ח אות א' שכ' דהפרצופים עצמותם העקרי
הוא כן, אך השתא נקרא אבא ע"ב על שם שמקבל המוחין מכתר
שהוא ע"ב ואימא נקראת ס"ג ע"ש שמקבלת מוחין מאבא שהוא
ס"ג, וז"א נקרא מ"ה ע"ש שמקבל המוחין מאימא שהיא מ"ה
יעו"ש וא"כ בקדיש אפשר לפרש גבי הודו דקרי לאבא ס"ג
ולאימא מ"ה היינו לגבי שמותם העיקריים וכלפי שורשם שנקראו
מש כן כמבואר בע"ה וראיתי בזה להתו"ח דק"מ ע"ב וז"ל מ"ש
בקדיש דעשיה שהב' מ"ב דס"ג הם סוד מוחין דאבא וכו' ממנו
נלמד שאימא ר"ל הפרצוף הסמוך לו ואבא ר"ל הפרצוף היותר
רחוק ממנו ישרי קרא לבחינת מ"ה אימא והס"ג קראו בשם
אבא ע"כ והיעב"א.

משׁיב בתיבת רבא הויה אהיה אדני אלקים, ועם כללות ד' והכולל בנימט' בא"ד אותיות רבא שאז נקראת הנוק' באר כמ"ש בפנים, לא ידעתי טעמו בזה למה לא נקט כמ"ש בשהכ"ו דמ"ז ע"ד שיכוין ברבא סוד הויה אלהים הויה אדני, שעולים רבא אותיות באר והעניין שהמוחין מלובשין בנה"י דאימא שהיא אהיה וכאשר יוצאין לכנוס בנוק' דו"א הנקראת אדני מתחברים ב' שמות אהיה ואדני ונעשים אלהים והו"א הוא שם הויה הרי לך בהדיא אך ע"י שם אדני ואהיה נעשים הויה אלהים הויה אדני עכ"ל ולפי"ז לא נצרך לצרף ד' אותיות והכולל כמ"ש בס"י וראיתי להרנ"ה בעלי נהר אות ל"ו שכתב לדקדק בזה דלמה שינה מ"ש בדברי הרב ואעפ"י ששניהם אמת מ"מ נימט' דבא"ר הם רומזים בהויה אלהים הויה אדני כאמור עכ"ד וצ"ע והיעב"א!

עוד ב' הרנ"ה שם דבמלת יהא שנרמזים מוהין דקטנות דאלהים מלא אינו כתוב בדעת רק אלהים דאלפין א' וצריך לצייר ב' שמות אלהים האחד בציוור האלף יו"י והשני בציוור האלף יו"ד כנז' בדברי הרב, והרש"ש הביא בן בפוחין דקטנות דמ"ק דמ"ט [ובחדש דמ"ז ע"ד] ובקדיש עצמו לא כתבו, ובדחיית המוחין דקטנות בברכת אבות כתוב בסידור ג"כ ד' אלהים מלאים כנז' עיין בפ"א משער מוחין דקטנות מה שנכתפק בזה מהרח"ו [עיין מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ז דקכ"ה ע"א שכ' בודאי שצריך שיהיו ב' אלהים בדעת והם במילוי אלפין הא' בציוור יו"י והב' בציוור יו"ד יעו"ש] ועיין בשהכ"ו בדרוש ו' דפסח שב"כ בפירוש עכר"ק!

ממ"ש ביהא שגיה וכו' יכוין בכ"ח להמשיך נשמה, מבואר שצריך לומר לעלמי בלא ואו שע"ז יעלו כ"ח אותיות, ואין להוסיף ע"ז וכ"כ מהרש"ו הו"ד בהנהות שהכ"ו די"ד ע"ג וכן הנוסח בכל סידורי הרש"ש וכ"כ הש"צ דפ"א ע"ג והחיד"א בקשר גודל ס"ח אות ט"ז ובחס"ל למוהר"א פאפו סי' נ"ה אות ד"ן והרי"ה בסה"ק בן איש חי פ' ויחי סי"א וז"פ!

גם מ"ש ע"י כ"ח צ"ל מן כל בשתי תיבות שע"ז יהיו כ"ח תיבות עד בעלמא ולא כמי שרצה לפקפק בזה וכבר שאלו ע"ז חכמי המערב מהרש"ש [הו"ד בנה"ש דל"א סע"ב שאלה ס"ב]

והשיב שצ"ל מן כל בשתי חיבות כמ"ש בנה"ש דכ"ו רע"ד וכ"כ
בש"צ וחס"ל ובא"ח שם וכן העלה הרי"ח בהשובות רב פעלים
ח"ב א"ח סי"ג יע"ש !

וכתוב בשהכ"ו די"ד סע"ד יש כ"ח אותיות מן יהא שמה עד
בעלמא והיא בחינת כ"ח דמילוי המילוי ולכן צריך לענות
אמן פעם ג' וג' אמנים אלו זילת אמן יש"ר, ואם העונה מסיים
לוטר עד דאמירן בעלמא, קודם שיאמר החון שמה דקבה"ו צריך
לענות כאן פעם אחרת אמן באופן שיהיו ה' אמנים עכ"ל.
מבואר מזה דאם לא סיים העונה עד בעלמא לא יענה אמן
בנתיים וזהו שאמר דאם העונה מסיים קודם שיאמר
החון שמה דקבה"ו צריך לענות הא לאו הכי לא יפסיק כיון שלא
סיים גם מבואר שצריך לענות מאמן עד בעלמא לא פחות ולא יותר
דמשו"ה קאמר דאם העונה וכו' וכ"כ בש"צ ד"ט ע"ד סכ"ב ובסה"ק
בא"ח פ' שמות וכ' שכן הוכיח בספר מקבצא"ס וזה עיקר יע"ש
וכן נוהגין בק"ק בית אל ובשאר ק"ק וז"פ !

כונה אמן דקדיש מהרש"ש זלה"ה

אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
א	אֵיִדְהֶנְיָהּ
הפארת דז"א וכתר דנוקבא	
אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
ט	אֵיִדְהֶנְיָהּ
וסוד דז"א ודעת דנוקבא	
אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
ן	אֵיִדְהֶנְיָהּ
אור שבין נו"ה דז"א ונוף דנוקבא	
ז"א	ז"א
יוד הא ואו הא	יוד הא ואו הא

שער

ראש חדש פרק ג

בראשית שחוקים בנצח הוד יסוד לידה שנתפשה בעולמות בראשית שחוקים שהם היכל חסד וגבורה דבריאה שנה' שחוקים שחוקי' מ"ן ללדיקים כמזכר פ' פקודי שהם מ"ן דמנפ"ך שהם צריך מתוק גדול לפי שהם יותר חזקים מן הג' גבורות והראשונים יתמתקו משל' לע"ל וזה במאמרו מאמ' ו' פי' בנצח הוד יסוד לידה שיתפשטו בעולמות בראשית שחוקים אלו ב' היכלות דבריאה שבהם שחוקים מ"ן ומי הם השחוקים מ"ן אותן דקבלו יסודין בשביל הקב"ה דתתקנת מאתהא וגם הגהרנים על קדושת השם מדה כנגד מדה מפני שהם זכחו את יצ"ם וגבורתם וקיבלו יסודין לשם שמים אין עומד לנגדו ותקיף אחר מיתם עולה לב' היכל' אלו לשחוק מ"ן ככ"ל - וברוח פיו כל כבד' פי' רוח הוא זעיר אנפין הנק' רוח ופיו של הרוח היא הנקיב' כי פ"ה רומז לנוקבא ופי' כי זאת על ידי הנוקבא שהיא פיו תיקן כל כבאם דביצירה שהם המלאכים הנקראים לצד מעלה ואע"פ שזעיר אנפין מקיף ביצירה יכיון עתה לרחל בנחיל' זו שלא יעש' דבר ביצירה כ"א על ידי רחל - חיק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקיד' צריך לדע' כל הכבד' הם תחת הזמן וזמן הם בעשייה ויהיה בחינת חק וזמן חק ע"י ז"א וזמן ע"י רחל נתן לעשייה לכל דבר שלא ישנו את תפקיד' ר"ל הגה"ם ששים ושמתים כי כל העולמות ששים לעשות רצון קוים ואומר לשון רבים שהם ב' שמות קס"א כל א' גימטריא קינה שהם בנצח הוד יסוד דאמא לעשות רצון ב' שנות רחל המאירין בכל העולמות : פועל אמת שפעולתו אמת הוא העויר אנפין כי כ"א פ' אהיה גימטריא אמת זו הו"א עבדו ונתקן כולם בשם אהיה דאמא ועוד כי א' דחמק הוא שם אהיה שהוא בנינה כטודע והמ' פתחה רמזו למלכו' דב"ל המשפיע לזעיר אנפין כמזכר בזהר ות' רומז לרחל באופן זה כי תחלת ת' הוא י' שהוא תק"ו וזאה מה' דאמא ת' כלולה מ' ו' מ' הרי ת"ק וי' רומזת ל' דאבא המאיר' לה' פי' נקוד' בהיכל' כי ה' דאמא ונבית מן י' דאבא כיצד במלוי יוד' יס ו"ד והוא צורת ה' ולכך יוד' דאבא מאיר בה' דאמא הרי לך י' של ת' רומזת למלכות ורומז לה' עלאה וקרעים דת' שהוא כ' כפופ' רמזו לו"א שהוא בסוד ו' ופשיעה לבר רומז לרחל הרי רמזו זו"א הרי לך מלת אמת רומז בנין ז"א כלל לכן אמר פועל אמת ז"א שחיתמו וביטו אמת שפעולתו אמת היא המלכות שנקבלת ממנו כי גם היא כל מעשיה כמורה וזאת שהוא ז"א כי כל העולמות שהם ב"ע שנתקנו על ידי ג"א לה נקטו א"א בדמותו שהוא ז"א בדמותו ויכלתו . וללכנה אמר פירש הקב"ה הבעית לישראל למלכות שהיא לבנה שחתחדש ותעלה למקום תפארת פו' למקום שהוא עתה ז"א וקובץ לה מקום עד היכן שגביתת שהיא לעמים בניו אמא עם ז"א וזה וללכנה אמר שהיא ניקבא אמר הקב"ה שחתחדש ותעלה למקום' לע"ל עד שזאת היא עטרת תהיה בתפארת ולהיות במקום שהוא עמוסי בניו . עיין בראש השנה פי' אחר על עמוסי בניו שהם עתידין להתחדש כמותה פי' שז"א תחדשו לעתיד ויהיו כאו"א גם הוא פירש אמא התחדש ותתעלה באופן כי אמא ותבונה הם פר"ף א' וכן יש"ם ואבא יעזו פירש א' ויתיקן העולם : לפאר ליוצר' ר"ל יעלו ב' מעלות ויתקשרו עד שבמקום שהיא עתה פ"ה שהו' ת"ת שם יהיה יצירה כי יתעלו העולמות ב' מעלות באופן שעשייה תתעלה ביצירה ויצירה דבריאה ובריאה באינו' וזרו מעלה א' ואחר כך יעלו מעלה ב' העשייה שעלתה במקום יצירה תתעלה דבריאה הרי ב' מעלות ויצירה שעלתה לבריאה תתעל' למקום א' ובריאה תעלה מעלה העלויה וגבורה עליהם ואז' יעלו עד הסיבה העלויה לזה רמז הכתוב באומרו והיה אור הלכנה שהיא מל' תהיה כאור החמה זעיר אנפין ואור החמה ז"א יהיה שבעת' פי' שז"א יעלו י"ד ספירות וזהו שבעתים ב' פעמים לרמז שהם ז' של התבונה של מעל' ממנו וז"ס של יש"ם כאור שבע' הימים פי' ואבא יהיה אור ז' ומי' ר"ל שאב' יעלו לו' תיקוני' דעתיק הנקרא ג"א קר"ע פי"ח שהם ז' ימים הידועים ול' תקונים

הכלל שהוא לאה שורשה ממלכות דתבונה והיא המוסיפה אור ב"ה. כלל שמשפרו אדני' שבמלכות דאלימות כטודע שנתק' רחל כמו ב"ג מדו' לכן במקו' י"ג מדו' אומרי' הלל צמח שמעת' שאומרים בדמק' שאלו להרח"ו טעם למה אנו מברכין ברכת הלכנה במ"ש ואמר כי הטעם הוא שאז נחרב הבית והלכה השכיב' בגלות לכן אנו מברכין חדוש ישראל והשכיבה :

ברכת הלבנה להדיא הלוי

קודם ברכת הלכנה צריך לומר הללו את י"י מן השמים עד חק ותן ולא יעבור ודע כי יעבור גי' רפ"ח וכן דוד מלך חי וקיים גי' רפ"ח .

סדרב ז"ל שיש לומר קודם הברכה מומזר הללו את ה' מן השמי' כי בד' הללו ראשוני רמזו' ד' עולמו' אבי"ע כסדרן ובג' הללו אחרינו' לכלול עשי' ביצ'ו' ופי' בברי' דבריאה בז"א' ממשע למעלה וגם כי בו רמזו בס"ת קי"א הנק' נתן' ולא' כי שם זה בים ד' אמא המתגל' בחזה ז"א ומאיר על עבר פני רחל היוצאת משם וע"כ סמוך לו ולא יעבר' העולה מספר דוד מלך חי וקיים .

להרח"ו ז"ל ברכת הלבנה **אט אומרים ברכת' לפי** שאו היא מתחדשת ולפי שהיא יוצאת בת"ת שלו ק"ק עט"ו תפארת' והנה עט"ו היא כתר שלו וקבה אלא שהכתר הוא ג"כ כדורא כי הוא כתר שלו אבל העטרת היא בתר לטוף לכן היא נק' עטרת וזהו עטרת תפארת לעמוסי בניו כי **לכן חנו אומרים ברכה זו ברא"ח** מפני שהיא מתחדשת ברא"ח ולפי שהיא יוצאת בת"ת שלו נק' עטרת תפארת לעמוסי בניו הם ישראל **סכולם יוצאים מבטן שלה** והם עמוסים ולפי שהם **סם** מקום שלה גם הם עתידין להתחדש כמותה **ומדלגין ב' דלגין** כי לפעמים מל' תחת היסוד והנה כדי להתחדש גופא בגופא שהוא בספ' ת"ת צריך דלג ג' דלגים ב' מדלגין נ"ה ועולה בחג"ת ואלו הם ג' דלגיו של ברכ' לבכ' לחברה עם בעלה והוא עליות נה"י בחג"ת . וצריך לנער : שולי בגדיו להבדיל את החיצוני' הנעשין מקטרוה הלבנה : ו' ומורי ז"ל היה מנער כנפות הטלית קטן כי הוא בגד המל' בקודע . ואח' ברכ' הלבנ' אומ' שלו' עליכ' ג"פ והוא כי קטרו' הראשון של לבנה באומר' א"א לב' מלכ' להשתמ' בכת' א' וזהו אנו אומרי' בברכ' לבנה שלו' עליכ' שלא יהיה עוד שום קטרו' .

מהחברים ברכת לבנה הנה נודע לכל באי שערי חכמה כי כל פנות שאדם פונה לעלות עליונים למעלה ותחתונים למטה והם יתעוררו הכוחות של מטה שבנדא ומלוא אשר הם נק' מ"ן לעור' מ"ד דלעילא זה אחר זה וזה למעלה מזה עד הגי' להוריד שפע מעיל' העילות ית' שמו לכן צריך בכל תצלות וברכו' שאדם מתפלל לכיון בהם כיונה גדולה כי דבור נחש' לעובדא והכוונה שהוא מכיון הוא מלולא ואם ככה אכתנו חייבים לעשות בכל הברכות ק"ו בברכת לבנה שאנחנו תובעים עלבונה בתחלה מנה אחת אפים לספר קנת שבחנה בפני' ולהעלות' למעלה העלויה כאשר היתה באמנ' איתו וק"ו בן בט של ק"ו אחרי שאכתנו בברכ' זו ותופסים אמנו' אמון ויוצר שלנו אשר מלא בפיו לאמר הביאו עלי כפרה כי אם ככה הוא עושה נדבק בו לאחריו ולך כאשר רמזו רבותיט ז"ל בדבריהם הקדושים בשסר ר"י תנא דבי ר' ישמעאל אלמלא לא זכו בני ישראל להקביל פני וכו' שכוונה לומר בברכה זו שאט מברכים ומעלין ומתנשאים את הלבנה אנו מקבלי' דבורין יאה פני אביט שבשמי' לפי שאכתנו מפי'ן אותה במקומו על שנתמעשה וא"כ הרי זה לו ית' דרון וקבלת פניה מאת' ולכן עבאר ברכה זו וזהו :

ברוך עולה רכ"ח ר' אלהים ברבוע כ"ח אותיות המילוי דמלוי דס"ג אמא המאירה ברחל והכוונה שאנו מכוונים בשם אלהים המאיר לרחל שתתפיים בחסרונה . אשר באמרו מאמר ו' היא רחל הנקרא מאמר שהיא נוקדת לנ' ת"ת ומאמר הם קדושין ומלש' שהיא מאמר של ו' ז"א :

תקונים אלו היה שבת יותר ומעלה אחר' טרעפה כי הם מעול' המזר' על שם כבוד מלכותו פי' שעלו זה דיצירה עולה עד מקום אפי' כל שאר העולמות יהיה בכח שם "כבוד מלכותו שגול" בא"ת ב"ש ב"ם רמו לשם מ"ב דא"א בכח שיקומו המיוחד לו הוא דיצירה אמת שיחפוף הוא ופועל פעולתו בעצמה כי שם בעצמה כריכין לו ושם פועל גבורת מעשיו והעצמה היא הנקודתו הרגילה ודיצירה הוא שם של מ"ב דבראשית באותיותיו ונקודתו וכל שם מנו' שמות נחלקו בספי' דיצירה כ"ל אצנת"ן בחסד וכן כל א' וא' ער"ו באופן שכתב זה דמ"ב שהוא ר"ת שם "כבוד מלכותו" ר"ת ש"ס ובא"ת ב"ש גי' מ"ב יתעל' עד מקו' מ"ה המיוח' לו"א דא"י באופן שיצירה קתעלה לאפי' ולא יהיה ראשו כחם פי' כי מ"ה ומ"ב גי' פ"ו והיו תולה ארץ על בל"י מ"ה גי' מ"ה ומ"ב .

ברוך אתה יי' מחדש חדשים יוכין כי בכוננה פתיחה במלת ברוך דהיינו אלהים ברבוע ר' וכ"ח אותיות דמלוי מלוי ס"ג ויכוין עתה ממטה למעלה ובפתיח' מלי' ע"ל לרטה ויאמר ברוך עושך ברוך יוצרך עשיה וי"ו ברוך בוראך ברא' קוץ אציל' ומדל' ג"פ להעל' עונמות ב"ש להחיות ויאמר כחם שא"י רוקד וכו' כך כל אויבי וכו' שרם הקליפות לה יוכלו ליגע בי לרעה כי לא יהיה בי כך סימנא הוא שלא יגע בך לרעה ויאמר ג"פ כדי להזיל מלכות מג' עולמות ב"ש מכל מיני קליפה . ויאמר תפול וכו' ישר ויפך ישר להזיל מלכות דבי"ש מן הקליפה ובהיפך יכוין לחדש פיתות בידה להשליך הקליפות על שואפי ישראל לרכיטעם אמר ויאמר סימן טוב ומזל טיב וכו' דוד מלך ישראל ח' וקום כי ראוי זה כראוי זה כחשדך ככל אותיות דוד גי' חי וקום לעד באופן זה ד' ככול ח' חפ"ח ס"ד ו' כפול י"ב י"ב פ' י"ב קמ"ד ר' אחרונה ס"ד הרי רע"ב כמנין חי קום לעד ועוד דוד כפול מרובע התורה יעלה מספרו דוד מלך ישראל קום באופן זה דוד גי' י"ד והכפל הו' כ"ח כ"ח פ' כ"ח עולה תשפ"ד ויאמר תוא דבי ר' יקמאל וכו' שלום עליכם כלומר הם הם דברי הקב"ה שאומר הנה אני שולח מלאכי השלום כנגד הדורון אשר אתם משלחים במקומי והנה נתן לכם את בריתי שלום

ברוך אתה יי' מחדש חדשים יוכין כי בכוננה פתיחה במלת ברוך דהיינו אלהים ברבוע ר' וכ"ח אותיות דמלוי מלוי ס"ג ויכוין עתה ממטה למעלה ובפתיח' מלי' ע"ל לרטה ויאמר ברוך עושך ברוך יוצרך עשיה וי"ו ברוך בוראך ברא' קוץ אציל' ומדל' ג"פ להעל' עונמות ב"ש להחיות ויאמר כחם שא"י רוקד וכו' כך כל אויבי וכו' שרם הקליפות לה יוכלו ליגע בי לרעה כי לא יהיה בי כך סימנא הוא שלא יגע בך לרעה ויאמר ג"פ כדי להזיל מלכות מג' עולמות ב"ש מכל מיני קליפה . ויאמר תפול וכו' ישר ויפך ישר להזיל מלכות דבי"ש מן הקליפה ובהיפך יכוין לחדש פיתות בידה להשליך הקליפות על שואפי ישראל לרכיטעם אמר ויאמר סימן טוב ומזל טיב וכו' דוד מלך ישראל ח' וקום כי ראוי זה כראוי זה כחשדך ככל אותיות דוד גי' חי וקום לעד באופן זה ד' ככול ח' חפ"ח ס"ד ו' כפול י"ב י"ב פ' י"ב קמ"ד ר' אחרונה ס"ד הרי רע"ב כמנין חי קום לעד ועוד דוד כפול מרובע התורה יעלה מספרו דוד מלך ישראל קום באופן זה דוד גי' י"ד והכפל הו' כ"ח כ"ח פ' כ"ח עולה תשפ"ד ויאמר תוא דבי ר' יקמאל וכו' שלום עליכם כלומר הם הם דברי הקב"ה שאומר הנה אני שולח מלאכי השלום כנגד הדורון אשר אתם משלחים במקומי והנה נתן לכם את בריתי שלום

ברוך אתה יי' מחדש חדשים יוכין כי בכוננה פתיחה במלת ברוך דהיינו אלהים ברבוע ר' וכ"ח אותיות דמלוי מלוי ס"ג ויכוין עתה ממטה למעלה ובפתיח' מלי' ע"ל לרטה ויאמר ברוך עושך ברוך יוצרך עשיה וי"ו ברוך בוראך ברא' קוץ אציל' ומדל' ג"פ להעל' עונמות ב"ש להחיות ויאמר כחם שא"י רוקד וכו' כך כל אויבי וכו' שרם הקליפות לה יוכלו ליגע בי לרעה כי לא יהיה בי כך סימנא הוא שלא יגע בך לרעה ויאמר ג"פ כדי להזיל מלכות מג' עולמות ב"ש מכל מיני קליפה . ויאמר תפול וכו' ישר ויפך ישר להזיל מלכות דבי"ש מן הקליפה ובהיפך יכוין לחדש פיתות בידה להשליך הקליפות על שואפי ישראל לרכיטעם אמר ויאמר סימן טוב ומזל טיב וכו' דוד מלך ישראל ח' וקום כי ראוי זה כראוי זה כחשדך ככל אותיות דוד גי' חי וקום לעד באופן זה ד' ככול ח' חפ"ח ס"ד ו' כפול י"ב י"ב פ' י"ב קמ"ד ר' אחרונה ס"ד הרי רע"ב כמנין חי קום לעד ועוד דוד כפול מרובע התורה יעלה מספרו דוד מלך ישראל קום באופן זה דוד גי' י"ד והכפל הו' כ"ח כ"ח פ' כ"ח עולה תשפ"ד ויאמר תוא דבי ר' יקמאל וכו' שלום עליכם כלומר הם הם דברי הקב"ה שאומר הנה אני שולח מלאכי השלום כנגד הדורון אשר אתם משלחים במקומי והנה נתן לכם את בריתי שלום

בזה הפרק יבואר סוד החנוכה

פרה ד כוד שמינת ימי החנוכה יהיו מקבלת אור ההוד בעצמו שלא ע"י ז"א כי בחול יעק' בנ"ז ויהל כה"ד וביען אשר לא תיקן ההוד בענין והודי נהפך עלי למשחת והלכח מתקן בענין וגם כח ישראל לא יפקר לכן מקבלת אחי אור מן ההוד על ידו דרך הנחם לבן מתתיהו בן יתחק' כ"ב תיקן הו' באלו חמ' ימי' לב' לכן מקבלת אחי אור מן ההוד עצמו על ידה ושלא על ידו אלו אומרים על הנסים בצרכת מודים שהוא כנגד ההוד .

מההברים היא נחם שהוא עקף החכמה סוד שמן משחת הוד' ולכן היה הנס בעמון וע"י כהן **ודע** כי יש בג' יחוד' א' נגד נה"י כי עד שם מגיע קונת' לבד וביה היחוד הוא הו"ה ארני ולפעמים הוא נגד החוה והו' הוא הו"ה אלהים ולכענמים הוא שוה עד הכתה שלו ולא הוא הו"ה אלהים וג' יחוד' אלו ג' נר (עוקר יונת נר החוכה הוא להוריד הארה למטה באלו הימים כאלו היה היוזע עם בעלה פכ"ב שוה לו עד הכתה ברמ"ח אצרים כדי רמ"ח ו' דרושין גי' נר ושם הויה ביוזע זה הוא י"א ה"ה וי"ה ה"ה : והנה בתוכ' היא נגד נה"י לבד ואלו ממשכיכין לה אור מג' יחוד' אלו עליונים לעשו' אות' נר והנה בחנוכה זו היה כוננת ההדלקה שוכיין האדם כשמוריד ידו להדליק כי היא למעלה בג' טפחים שהוא כנגד נה"י שהם ג' טפחים ולמטה מ' טפחי' שאינו עולה עד הראש ואלו ממשכיכין לה

צ"ח מכין כי בשר' יכול להנו' מנר של שבת כי שם חין החיצוני' כנזכר בנר של חנוכה : **א"ל** הלקינה גי' אל במלואו דלף **לכ"ד** :

פ"י הנזכה הוא חנ"ה כ"ו והוא שיקנת המלכות מאימא עלאה הנקרא חנ"ה העולה ס"ג כי חנה בנינה ושם שם ס"ג ושרשו הוא ייא"י נספרו אל כמספר הו"ה עכ"ל אותיות והכולל זהו חנ"ה כ"ו וזש"ה וית חנה ארבי יה' סגור רחמה פי' כי אלקנה הוא בחינת אבא וחנה בחינת אימא והיו יכול לידווג עמה לפי כי ה' סגור רחמה ר"ל שנה"י דבינה שם נעלמים בראש ז"א צמוד נוחין וז"ס בסג' דכניעותא יתי מתתחא דכליל שית' לכן או"א אינם יכולים להזדווג ביחד הבל מסתלקות למעלה ויזדווגה יז"ס ועלה האיש ההוא מעירו ואלו מזדווגין יחד **בענין חגיגה** בצרכות תחלה חכוין כי הלא יש תוספות קדישה יותר מבחול כמו שיש בשב' וי"ע ור"ח חק שאינו דומ' להם אמל' נלע"ד ששמעתי ממורי זלה"ה לידע איך בחול אינו בנחה ואיני ביהוד ובהנזכה ופורים היו חרוזיהו' ביהוד ואדרבא נראה כי הוא גרוע מבחול אך הענין כי בחול יעקב לקח האר' שניה' דידיה ודידה מן נחם ומן הוד וזח"כ יתן חלק ההוד נה אל הוקבא נראה כי היא טפילה אליו דך. בחנוכה ופורים היא יונקת מן ההוד ע"י עצמה שלא על ידו זה ח"ס קדושה אליה ונדבר עתה בענין הצרכות דע כי שרשם סיבב על היות לה סוד יהוד א' וגלה והוא סוד נר שידעת שהוא סוד יחוד שם הויה ואהיה הויה אלהים הויה אדני וג' יחוד' אלו גי' כ"ד והנה בצרכו' אלו רמזים כל בג' יחודים דהיינו בצרכה א' יחוד א' הויה אהיה בצרכה ב' הוא יחוד ב' של הויה אהיה בצרכה ג' של הויה אדני אמנם סתוין תחלה להמשיך אליה ע"ב ס"ג מ"ה גי' ה"ב כמנין להדליק ע"ה כי הוא סוד שם ז"א ולכן תמשך אליה ע"ב ס"ג מ"ה וע"י זה תמשיך ודולכת ומאירה ומתעשר יי' הטכה ואלו תתיחד עם דודה בג' היחוד' שם גי' נ"ד ותכוין לשם קדוש נח"ל שהוא ר"ת להדליק נר חנוכה והוא המשכת אור עליון של הבינה לז"א (ס"א עצמו מן החל העליון כי בכח אור זה הבא עליו מלמעלה י"ס בו אור יתן אליה להדליק ולהחיר

ואין לגלות דברים אלו, ולמה נקראת פסיעה. וז"ס ואתה תשופנו עקב, והיא המלכות הנקראת פסיעה, שהיא עקב, ודי בזה.

ונמצא עתה, שהם חלוקים במציאות קפיצה זו של אברהם, אם היתה ברגליו ממש, שנתארכו פסיעותיו, והיה פוסע פסיעות. או אם נשא אותו על כנפי נשרים, ובקפיצה אחת הלך שם. וזהו סברת ר' נחמיה, והם ב' מיני קפיצות, שביארנום לעיל. וזו היא כונת, כל המאמרים החולקים בענין הקפיצות, כי בתנחומא מונה ד', ובמסכת סנהדרין, מונה ג'. (כ) עוד חילופים שבין זה לזה, ועוד, כי לשניהם לא נמנה קפיצות הארץ, דרעמסס לסוכות, והענין תלוי בזה, כי זו הקפיצה שהיתה על כנפי נשרים, (ל) בפנים אחת, אליבא דכולי עלמא אינה נמנית, וגם לסברת האומר כי גם באברהם היתה על כנפי נשרים, ולכן לא מנו אותה בסנהדרין, אמנם המקומות, אשר מובן מפשטי הכתובים הם עצמם וברגליהם הלכו, אלו הם שנמנו, בין בתנחומא בין בסנהדרין. כמו יעקב, שנאמר בו ויצא יעקב ונאמר בו, וישא יעקב רגליו, וכן באליעזר, נאמר, ואבא היום אל העין, תלה בו בעצמו, ולדברי האומר בתנחומא מוכיח, כי גם אברהם היה כן, ולכן לא הביא פסוק זה של אורח ברגליו לא יבא, כי מורה הפך זה. אך הביא פסוק ויחלק עליהם לילה, המורה כי בעצמו הוא חולק עליהם. ואין לי פנאי להאריך בזה, ואתה המעיין, מעצמך תראה ותדקדק, מהו ההפרש שיש בין זה לזה, אחר שמסרתי לך מפתח של מחלוקת. עם שכולם הם דברי אלהים חיים, שלכל אלו קפצה הארץ, אלא שלדברי האחד, אין להכניס במנין, כי אם קצתם, ובוה ג"כ תבין, כי בתנחומא אמר, קפצה הארץ, ובסנהדרין הוסיף מלת להם, לומר: כי אותם הג' בדוקא, הוא שקפצה הארץ להם בעצמם, כי הם בעצמם היו רוצים, וקופצים על הארץ, משא"כ באחרים, שהארץ נקפצה, כשנשאום על כנפי נשרים, והוא אינו זו ממקומו, ודי בזה, כי אין לי פנאי להאריך יותר, וזלתי לבאר ענין מילין אלו, מה ענינם.

וזה יובן במ"ש בתקונין בהקדמה, בכתיבת יד, על ג' ויין דויסע ויבא ויט. וענין קפיצה זו היא, כי הלא המלכות לפעמים היא תחת

היסוד, כמבואר אצלינו למעלה והנה כדי להתחבר עם בעלה גופא בגופא צריכה לדלג ג' דלוגים, שהם נה"י, עד שתתחבר גופא בגופא, שהוא ספירת הת"ת. ואלו הם עצמם ג' דלוגין, שאנו מדלגים בג' פעמים, ק' ק' ק' ה' צבאות כו'. וידעת, כי ג' קדש הם בחג"ת. והענין הוא, כי מדלגת נה"י, ועולה בחג"ת. ואלו הם עצמם שלשה דלוגים, של ברכת הלבנה, לחברה עם בעלה, וד"ל.

הרי כי ידענו בזה, כי קפיצת הדרך, היא בסוד נה"י, והיותם ג' וי"ן, הוא הטעם, כי ז"א כולל ו"ס, ולכן נרמז בוא"ו של שם ההוי"ה, וכל ספירה מהם כלולה מכל הוי"ה ששה וי"ן. נמצא, כי נה"י הם ג' וי"ן, ואל תתמה, אם ויסע ויבא ויט הם בחג"ת, ואיך עתה הם בנה"י, כי כבר ידעת, כי יש ב' ע"ב, ולכן יש בפרשת והיה אם שמוע עד ושמתם, ע"ב תיבין, כנגד נה"י, כנזכר בתקונין דף קל"ג. והנה נודע, כי כ"א מאלו הו"ס כלולה מהברחה, והם י"ב ואלו ה"ס י"ב שבטי ישראל, וכנגדם היה תחום מחנה ישראל, י"ב מילין, כמשרז"ל במסכת בתרא אמר רבה בר בר חנה לדידי חזי לי ההוא אתר, מערבות מואב עד אבל השיטים, והוי י"ב מילין, ולכן סבירא ליה לר' עקיבא, דאית תחומין מדאורייתא עד י"ב מיל. אך מדרבנן גזרו על מיל אחד בלבד, ולא אאריך בנתינת טעם בזה, לבל יארך הספור.

והנה י"ב אלו, הם ב' וי"ן: ו"ו עילאה, ו' תתאה, ו"ו עילאה ת"ת, כולל עמו הו"ג, וכל א' כלולה מחברתה, הרי ו"ו מליאה להורות על יעקב ויוסף ו' תתאה כנ"ל. ולהיות כולם סוד וי"ן, לכן היו ששה אלפים אמה, כי האמה היא צורת ו', והנה להיותם בנה"י דכורא, לכן היו מילין, ולא פרסאות, כי הפרסא היא נוקבא, בבחי' המלכות, והענין הוא, כי נודע כי המלכות

הנהות ומראה מקומות

(כ) סנהדרין צה. תנחומא ויצא ח'. (ל) צ"ל בפעם.

מפקידים ששים ישמחו הם כל העולמות. **לעשות רצון קנידי**
 אמר בלשון רבים שהם **ב' שמות קס"א קס"א** אשר כל א' נ"י
 קונה והוא קוניטה והם הלה"ד דאחא. ח"ש לפסוק רש"ן ב' שמות
 קס"א הרמזים במילה קוניטה, **חמש אמת הוא ז"א** כי כ"א
 פעמים אה"ה נ"ח אמת כי ז"א כל פרטיו נכנה ונתקן חס
 אה"ה דאח"י. **ובד'** כי **ח** דאמת הוא שם אה"ה שהיא בכ"ה
 כנודע **והח** פחותה רומזה למלכות דכ"ה המשפחה לז"א כנו'
 בכ"ה **והח** רומזה לתל ב' צופן זה כי מחילת אוח' ה' הוא ר'
 ור"ש במילוי נ"ח **תק"י** מפני שהיא באה מאוח' ה' דכ"ה אשר
 כ"א כלולה תמאה הרי ת"ק ואוח' ירד של ר"ש רומזה לז"ר דאבא
 המחירה בכ"ה נקודה בהיכליה (ה) הרי לך כי כ"ה (ג) של ה' רומזה
 למ' ורומזה לה' דאח"ה ונרפיה דת' שהיא טון כפופה שהוא ו'
 ואוח' ו' רומז לז"א שהוא כבוד ו' ואוח' ירד שהיא תחת ה' ה'
 הוא מלכות כבוד פסוקה לז"ר והוא נילון יהושע חיה פני יהושע
 הרי לך **מחילת אמת** רמז בנין ז"א ולכן אומר פועל אמת שהוא
 ז"א שחוח"ה יבנינו הוא אמת. שפעולתו אמת היא המלכות
 המקבלה ממנו כי גם היא כמותו נק' אמת כמותו וכל העולמות
 שהם ב"ש שנתקנו ע"י לא נתקנו אלא ברומז אמת שהוא ז"א
 כדמיון בללמו. אלאכנה אשר שחתהרש עשרת הפארה פ"י
 שהקב"ה הכניח למל' שהיא הלכנה שחתהרש והעלה למקום
 ראש ה"ת ובראה מקים הוא ראשו דז"א ח"ש לעסו' כמן
 שהיא שלש תחוקן דת"ח דאח"ה וז"ש הוא כתר דז"א. ח"ש
ולכנה אמת היא החל' אמת קב"ה שהוא ח"ש שחתהרש לפ"ל
 עשרת שהיא המל' בכת' ר"ל כמו ז"א פחה כך יהיה לפועל שיה
 עם " ז"א לעשיתו בבין פד כמן דאח"ה ושתיים ישהמשו בכת'
 א' שהוא ת"ה דאח"י אבל ואח"ך יעלו הור"ן במקום אר"ה כי אר"ה
 יעלו יומר למעלה ויהחדשו נ"כ ח"ש שהם עתידים להתחדש כמותה
 כי אר"ה יהחדשו כמו ה' שהיא מ' כדי לעשות מקום לז"ן ולפאר
 ליחודם ר"ל יעלו ב' מפלות ויתקשרו פד שצמקום שהוא פחה
 פאר שהוא ה"ה שם יהיה פולם היצירה באופן שיתעלו שלשה
 משלות כי עשה יעלה במקום יצירה ויצירה במקום בריאה
 ובריאה במקום מ' דאלילות. אח"כ התעלה יותר מעלה ב' עשה
 במקום בריאה ויצירה במקום מ' דאלילות ובריאה במקום ז"א. ואחר
 כך תעלה מעלה נ' עשה במקום מ' דאלילות ויצירה במקום
 ז"א ועולה הבריאה במקום בינה דאלילות וטו' יעלה בראש
 וציר הגפן בארץ הגפן. ואחר כך יעלה עליה רביעי פד שיעלה
 טוקבא יגס קן בארץ אגפין וז"ש יהיו שניהם יחד משתחבשים
 בכתר א' שהוא כתר דעתיק יומין והוא כתר של כל האלילות
 ח"ש כפ' והיה אור הלכנה כאור החמה ואור יהיה שבתים כאור
 ז' הירח. פירוש והיה אור הלכנה שהיא פולם העשה יעלה למעלה
 ד' מדרגות פד שיגיע במקום שהיה עומד ד"ה דאלילות ואז יציר
 פולם העשה בז"א דאל' סנק' אור החמה ח"ה כפולמו יעלה פד
 יקבא דה"ה שש הם ז"ה דעתיק יומין מלובשים בראש דה"ה
 ח"ן ותגדלו כאורך כל ה' דעתיק. **ח"ש ואור החמה יהיה שנשפך**
 כאור ז' הימים שהם כמו האור דפ"י. ח"ש ולפאר ליוגס ר"ל
 העשה שש פאר דיני' כמספר סודלפון ומקנה"ל באופן יעלה
 למעלה פד ליוגס שהוא פד יצירה דאלילות שהוא במקום ז"א
 דאלילות ח"ש על שם כבוד סלכותו לפולם ר"ל למעלה ממלכות
 דאלילות יורם אומר שלמה המלך פיה שלשה חמה נפלאו ממני
 וארנפיה לא דעתיק. ורך הנשר נשמים שהוא ז"ל פלה נשמים
 העלונים שהם ז' רקיעים דעתיק יומין. ואז דרך נחש שהוא
 פולם הנשים שהקרא פולם הנחש והקל' יעלו עלי ז"ר עד
 שילבש יצירה דאלילות כנודע. ואז דרך אהיה שהיא פולם הבריאה
 כבוד שם אהיה יהלכן כנודע כס"ה יעלה כלב' ים שהוא ים של
 חמה שהוא אבא דאלילות פד שם יעלה בריאה. הךך נכר שהוא
 פולם היצירה שהוא זכר יעלה. בצלמה שהוא במקום בינה
 דאלילות הנה' עלתה שהיא נערה שלל עשה היא נשפית כבוד
 בתולה. שרמחה נר כח"ש מהרמזו אה"ה באות ש' של האלפא
 ב"בא. שנו נכרא העולם פ"ש. ח"ש וארנפיה. לא ידעתיק. ר"ל של
 יודע זמן גאולה אומתי יהיה קן משיחתי ויעלה העולמות פד

ואהה טעם כח"ש כס' הח"י ח"י פ"ש ח"ל ח"ן סליק בקדמיה
 ומח"ן נחיה ו' נחיה בקדמיה לנכ"י ה' התאה ולכנה סליק י'
 לנכ"י ה' פילאה דהא אקומיהו מ"ד ולא אבא בירושלם של מעלה
 לא יפול ז"ד כה' פילאה פד ריטול ואזי כה' דאחי' ירושלם
 תחאה פ"ש ח"ו ח"ו שלטו אומרים רךך חפלה ברוך ח"לךך ד"ל
 שחברך היצירה כד' שהיצירה יכרך לפשיה ח"ש כרוך " שו"ך
 וכשחבר ה' פ"ש ה' תחאה שהוא ישרא' שיכנס בירושלם התאה
 אזי כרוך קו"ך שהוא ח"לילות ח"לילות לבריאה וזהו כרוך בוראך
 שחברך הי"ד עם ה' פילאה שר"ל ירושלם ולפלא. וזהו נ"כ
 כו"ן ובאבא ואח"ה דאלילות עצמם כנודע והצירוף של ההגברות
 הכו' הוא והיה שדרוג ואזי פ"ש ה' תחאה נ"כ יודוג י"ד עם
 ה' פילאה ח"ש לפ"ל והיה אור הלכנה כאור החמה ר"ל בפ"ש
 שיתקיים הצירוף של ע"ה ה' אזי יהיה אור הלכנה כאור החמה
 כנו' ח"ש כשם שאנו מרקדים כנגדך כי הנה טעם כפת שיעלו
 העולמות למעלה עליה אחר עליה כנו' אזי גם כל החיטיות
 העולמות יעלו נ"כ עמהם למעלה אזי יהיה נראה בתום הברוא
 איך אהנו עולים נ"כ למעלה מתורגנה למדרגה כח"ש הכרז ופ"א
 בדרוש עלייה העולמות פ"ש:

והנה כפה שזכה כפ"ה לפלות לירושלם. דלפלא ויעלו נ"כ
 החיטיות העולמות יהיה לנו פחד שלא יעלו נ"כ עמנו
 הקליפות החיטיות לכן אנו מתפללים כשם שאנו מרקדים כנגדך
 שאנחנו מתפללים כמו. בזמן חידוש הלכנה שלפניד אלו אנו מרקדים
 כנגדך ולא יעלו נ"כ ירעה שכל שאנחנו מרקדים כנגדך
 כדי ליגע בך אהה נ"כ חרדך יומר למעלה נ"כ כך אהה אחר
 מדרגה א"כ סוף דבר שאנחנו לא יוכלים ליגע בך כך אהה ירקדו
 אחרים כנגדנו להדיקנו שלא יוכלו ליגע בט' אום דעה פ"י שאם
 ירקדו אחרי' נ"כ שהם אלהים אחרי' כנגדנו נ"כ להדיקנו ר"ל
 שאנו שהם נשמות ישראל יעלו כבוד פנימיות העולמות וכנגדנו
 מאחרינו יעלו נ"כ התלככים שהם נקראים חיטיות העולמות
 והתלככים איך חכלם ח"ו להדיקנו אלא אדרכה שפ"י פנימיות
 העולמות י' נ"כ יעלה לפלות ח"י העולמות אלא מתפללים על
 הקליפות שהם ירעו נ"כ לפלות להחזיק בט' כדי שלא יוכל לפלות
 אלא שאנו ישראו למטה וזהו להדיקנו כדי שיקחו כל השפע הכא
 לנו לחלקם. ולזה אנו מתפללים שלא יגס בט' אום דעה ר"ל שלא
 יהיה להם כח לפלות אחרינו אלא תעיל עליהם אימחה ופאר
 כנודל ירוךך ידמו כאבן כמו בכל פ"ש יואל השלכח אש מחמת
 כסא הכבוד ומכה בראשם ואינו מניה אותם לפלות כנודע ב"כ
 יהיה כך לפ"ל שפועל עליהם אהיה חמשה גבורות דכ"ה סנק'
 פחד ולא כאהיה חמשה גבורות שמתגלים בחמשה אנכפות ה"ד
 כמו בגמרים דתניב ב"ד חוקה כנודע אלא כנודל ירוךך שהם
 הגבורות שפחה הם סתומים כנודעך כבוד חשך ה' אה זכוע
 קדש שיתגלה אותם חמשה גבורות הסתומים ויכה בראשם ואז
 ידמו כאבן שיפלו למטה כמו אבן ויפגעו מן השולם כבוד פ"ד
 הכותם לנלח ח"ש דוד מלך ישראל ח"י וקיים ר"ל בזמן שיפגעל
 הכותם מן השולם אזי ה"ה דאלילות היא תשאר חמיד למעלה בא"י
 וקרא ח"י לפולם ופד וקיים חמיד ואז ימלך עלינו לפולם ופד
 והיה ה' למלך פ"כ הארץ כיום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
 כמו שכתב לפ"ל פ"כ:

קורם ברכת הרבנה צ"ל הללנה הללו אח' ה' מן השמים
 פד חק נתן ולא יעבור. דע
 כי יעבור נ"ח רפ"ח וכן דוד מלך ח"י וקיים נ"ח ג"ס כן רפ"ח
 וכו"ן כש"ש למ' פ"ן השולים מן הכיכורים דרפ"ח נילון או נקרא
 ח"י וקיים כי החיות שלה והקיום שלה הוא מן הרפ"ח נילון וגם
 בזמן שכלם החיות לנלח ואז ולא יעבור שלא יהיה * עוד מה לכבר
 מהרפ"ח נילון אזי תקרא ה"ה דוד מלך ישראל ח"י וקיים להורות
 שכל הרפ"ח היא כוללת בחוכה ואינה לריבה לרדת עוד בתוך
 הקליפות הנק' חמים כבוד רגלים יודות מוח אלא היא תשאר
 ח"י וקיים בא"י חמיד ח"ש ויעמידם לפד לפולם חק נתן ר"ל
 שה"ה חתן ערף לביטה וחק לנברותיה ולא יעבור שלא לריבה
 לירד כדי להפלות ככורים מהרפ"ח שהם כמספר יעבור אלא
 שהיא מקבל הכל אורות חדשים מלמעלה ופארה הכשפפה
 חמדה יפונסם לכל חיילותיהם כנלפ"ד:

תפול עליהם אימחה ר"ל נ"כ ישר וג"פ הפוך: והנה כג"פ
 ישר כיון להליל טק' רחל שהיא מלובשה כנ"ש מן
 הקליפות שהם שלשים כלים שלה כנודע ובהיעך כיון להשליך
 הקליפות על אונאיאם להכריח עריצים מן הארץ עשרת חפארת
 הנה עשרת היא נסר והכל נוק' אלא שכתר כו' נ"כ נטרא
 כי הוא כתר שלו אבל שפרח הוא כתר לטק' ולכן היא נק'
 עטרם

בא"י סחרש חדשים ברכה זו יכו"ן ככונת הפתיחה רק פחה
 יכו"ן מלמטה למעלה ובפתיחה מלמעלה למטה במילת
 ברוך ג"ס אלהים בריבוע עם כ"ח אומיות המילוי דמילוי
 של סס-בו"ה דפ"כ. והנה החודשים שהם נ"ה דת' לעמיד יתחדשו
 רמלאו כליהם מנה אבא נאחמטות אימא ואז לא יעטרך לעבור
 השפע כהא אליה דרך נ"ש דז"א כי יבא אליהם השפע כלי
 נאחמטות אמת. ברוך יצאך ברוך עשיך ברוך קניך ברוך בוראך

